

N naš čas

Naše mesto je eno najlepših in sodobnih mest v Sloveniji. Vendar, če bomo nadaljevali tako kot smo začeli sedaj se bo Velenje kmalu pridružilo ostalim umazanim mestom v Sloveniji. V reportaži, ki jo objavljamo na osmi strani, si lahko o tem preberete, kaj več. Prvi, ki so se lotili dela za lepšo in čistejšo okolico, so naši otroci. Trudijo se, da popravijo napake, ki so jih zagrešili starejši, otroci pa so po njih jemali zgled. Sedaj so se zgledu starejših odrekli in jim pokazali s svojim delom, da si želijo živeti in igrati v lepo urejenem in čistem mestu. Pridružimo se jim v tem mišljenju in jim pomagajmo odstraniti neurejeno okolje.

20. april 1973 • Leto IX., št. 9 (180) • Cena 1 dinar • Poština plačana v gotovini

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK Ljuben Naraks

ZAHTEVE RUDARJEV ŽE DALJ ČASA PRISOTNE V KOLEKTIVU

Rudarji iz Velenja so skoraj dva dni prenehali z delom. Zbrali so se zunaj jame in zahtevali višje osebne dohodke ter opozarjali na prevelik razpon med plačami delavcev v jami in onlmi v upravi. Povedali so tudi, da so slabo obveščeni, saj v rudniku že precej časa ni bilo zborov kolektiva.

Prekinitev dela v prekaljenem delovnem kolektivu z razvejanim samoupravljanjem je pokazala, da je v tej več kot tri tisoč petsto članski rudarski skupnosti nekaj narobe. Upravičene zahteve rudarjev, da bi jim zvišali osebne dohodke, bi lahko reševali prej, saj so bile prisotne že dalj časa. Čeprav je prekinitev dela minila brez izgredov, ne bi smeli mimo, brez celovite ocene.

Rudarske zahteve so bile upravičene. Zato so jamskim delavcem povečali dodatek za jamsko delo v višini 20 odstotkov na podlagi zagotovil pristojnih republiških dejavnikov, da bo mogoče ustrezno rešiti vprašanje tretiranja sobot oziroma nadurnega dela, od katerih bi bili rudarji deležni tudi bonitet zdravstvenega in pokojninskega zavarovanja. Kljub upravičenosti zahtev in zaenkrat zadovoljive rešitve, pa je potrebno obsoditi prekinitve kot metodo, ki v našem samoupravnem sistemu ni sprejemljiva.

Rudarji so poudarjali, da so morali uporabiti

tak način reševanja, ker drugače v kolektivu nihče ne bi prisluhnil njihovim zahtevam. Sklicevali so se na neizpolnjene obljube glede povišanja osebnih dohodkov in povedali, da ne verjamejo več zagotovitvam vodilnih ljudi iz rudnika. Zato tudi niso sprejeli kot svoje, sklepe centralnega delavskega sveta, ki je zasedal med prekinitvijo.

Vsekakor drži, da se je rudnik po sprejetem odloku zveznega izvršnega sveta o maksimiranih cenah premoga znašel v dokaj težavni situaciji. Zaradi dolgoročnih sklenjenih pogodb z dvema največjima odjemalci, lignita termoelektrarno Šoštanj in top-larno Ljubljana (teh pogodbah pa je določena drseča formulacija za vsakoletno oblikovanje prodajnih cen premoga), rudnik ne more doseči zadovoljive akumulacije, ki bi zagotavljala sredstva za razširjeno reprodukcijo in ustrezne osebne dohodke rudarjev. To so dejstva s katerimi bi morali vse rudarje z učinkovitim načinom sproti seznanjati. Tega pa, kot izgleda, ni bilo.

Kolektiv velenjskih rudarjev se je že večkrat znašel v podobnih ali pa še v hujših razmerah. Nejevoljo rudarjev so družbenopolitične organizacije v preteklosti pomagale prebroditi s treznimi rešitvami. Skupaj z rudarji, in ne ločeno same zase, so iskale

možnosti, da je v kolektivu obveljal optimizem. Posameznim demagogom in razdiralcem skupnega dela so takoj preprečili, da bi lahko zavedli delavce na stranpota in postavljanje nesprejemljivih zahtev. Veliko vlogo pri tem je imel sindikat in organizacija ZK.

Tokrat pa so rudniški komunisti konkretnije opredelili svoje naloge šele takrat, ko so rudarji pred jama zahtevali že lani obljubljene višje osebne dohodke. Na izredni konferenci rudniške organizacije ZK so sprejeli stališča, s katerimi so se strinjali tudi rudarji in znova odšli na delo v jama. Akcija rudniških komunistov, ko so s sklepi njihove organizacije šli med zbrane rudarje, je pokazala koliko velja organizirano delo komunistov. Tega pa je bilo doslej premalo v velenjskem rudniku.

Danes popoldne bodo na zasedanju občinske konference zveze komunistov spregovorili o vzrokih prekinitve dela. Oceniti bodo morali vlogo komunistov in tudi nekomunistov, ki so na vodilnih delovnih mestih ter obsoditi njihovo delo. Prekinitev dela v rudniku Velenje je prav gotovo hud udarec našim prizadevanjem za hitrejšo in poglobljeno razvijanje samoupravne socialističnega sistema.

Lj. Naraks

SLAVNOSTNO PODPISAN STANOVANJSKI SPORAZUM

V občinski dvorani je bil 11. aprila svečano podpisan stanovanjski sporazum za našo občino. Gre za 9-odstotni prispevek za stanovanjsko izgradnjo. Ta samoupravni sporazum o razpolaganju, izločanju in oročanju sredstev za stanovanjsko izgradnjo, so podpisali vsi direktorji in predsedniki delavskih svetov gospodarskih in negospodarskih delovnih organizacij. Vsem zbranim sta o pomenu tega akta spregovorila tudi podpredsednik skupščine občine Velenje Avgust Jeriha in predsednik občinskega sindikalnega sveta Teodor Jelen.

Teodor Jelen je navedel podatke in med drugim povedal tudi to, da se s samoupravnim sporazumom zavezuje, da bomo ta sredstva obvezno izločali in oročali za stanovanjsko izgradnjo in da bodo s temi sredstvi razpolagale le delovne organizacije.

V sindikatih so že pred meseci menili, da so praktično vsa stanovanja, s katerimi razpolagamo v naši občini »delavska stanovanja«. Zato pri nadaljnji gradnji vztrajamo pri dosežanju standardov in normativih. Zavedajo se, da delavec preživi v stanovanju več kot polovico dneva. Izdelali so tudi predlog normativov in standardov, do katerih naj bi se še dajalo kreditne iz družbenih sredstev. Zelo podobne in sko-

rajda enako ovrednotene normative je izdelala tudi posebna komisija, sestavljena iz predstavnikov republiškega sindikalnega sveta, skupnosti slovenskih občin in sekretariata za urbanizem SR Slovenije.

Tudi podpredsednik Jeriha je v svojem govoru poudaril, da se ni bati za izpolnitev plana, ker takrat, ko se vsak občan bori za svoj standard, se obenem bori tudi za realizacijo skupnih načrtov. V občini je bilo konec leta 1972 na razpolago 7995 stanovanj, od katerih jih je po vojni bilo zgrajenih 5279 ali 66 odstotkov vseh stanovanj. V obdobju srednjeročnega načrta, pa je planirano letno 260 stanovanj. Vseh skupaj je do leta 1976 potrebno zgraditi 2686 stanovanj.

Avgust Jeriha je v svojem govoru povedal naslednje: »Delavska stanovanja v našem pomenu besede niso »delavske kolonije«, kjer daješ človeku streho, temveč povedo oziroma pomenijo mnogo več. Pomenijo ugodno počutje in zdrav dom, urejeno okolico in možnost za rekreacijo. Danes poudarjam to zato, da ne bo špekulacij na naših »delavskih stanovanjih« s strani investitorjev in tudi ne na rovaš cene s strani izvajalcev, ki mora biti nizka, kot odraz večje produktivnosti in intenzivnosti dela, ne pa zmanjšanja bivalnega standarda delovnih ljudi. Tega se moramo zavedati danes, ko podpisujemo pomemben akt, še posebej, ker se moramo obenem obvezati, ne samo, da bomo sredstva namenjena izdajali, temveč skrajno racionalno tudi koristili.«

Ob koncu leta 1976 bi z 9-odstotnim stanovanjskim prispevkom zbrali sredstev za 310 milijonov dinarjev. Za izgradnjo planiranih stanovanj pa seveda ta sred-

DALJE na 8. strani

MOZIRJE NA REFERENDUMU ZA ŠOLE

Občani mozirske občine so na nedeljskem referendumu izglasovali, da bodo v naslednjih petih letih prispevali za graditev osnovnih šol in prostorov za otroško varstvo v občini 9,51 milijona dinarjev. Za krajevni samoprisevek je glasovalo 79,1 odstotek občanov, referendum pa se je udeležilo 92,9 odstotka volilcev.

Skupaj z drugimi sredstvi, ki jih bodo prispevale občina, delovne organizacije, TIS in sklad otroškega

varstva bodo zbrali dvajset milijonov 855.000 dinarjev. S tem denarjem bodo dozdali, preuredili oziroma razširili naslednje šole: centralno šolo na Ljubnem ob Savinji, v Lučah in Gornjem gradu.

V Rečici ob Savinji bodo zgradili novo šolo, šola na Ljubnem ob Savinji bodo dozdali pet učilnic, zgradili telovadnico ter funkcionalno preuredili sedanje prostore. V Lučah bodo dozdali tri učilnice, telovadnico, upravne pro-

store, kuhinjo in jedilnico ter prostor za otroški vrtec; tudi šola v Gornjem gradu bodo dozdali štiri učilnice, telovadnico, kuhinjo in jedilnico, dva prostora pa za predšolske otroke; v Bočni bodo uredili sebnost šolo. Na lepi njeni bodo postavili novo šolo, centralno kurjavo pa bodo napeljali v solčavsko šolo ter v šoli v Smartnem ob Dreti, Novi Stifiti in v Smihelu in Smihelu nad Mozirjem, kjer bodo uredili tudi sanitarije.

Zadnje dni po svetu...

• UBITI TRIJE PALESTINSKI VODITELJI

— Pretekli teden so izraelski komandosi izvedli doslej najbolj drzen napad na Libanon. Sredi Bejruta so ubili tri palestinske voditelje: Muhameda Jusefa Nadžara, Kamala Aduana in Kamala Nasera. Izvršni odbor palestinske osvobodilne organizacije je izjavil, da dokazi potrjujejo, da so bili ameriški CIA in njeni agenti vpleteni v ta zločinski izraelski napad. Ameriško ministrstvo pa je odločno zanikalo trditve, da je njihovo veleposlaništvo v Bejrutu dalo zatočišče izraelskim napadalcem in da so jim v akciji pomagali ameriški obveščevalci. Zaradi teh dogodkov je odstopil libanonski premier Saad Salam.

• SAIGONSKE ENOTE VDRLE V KAMBODŽO

— Enote saigonskega režima so v nedeljo vpadle na kamboško ozemlje in se spopadle z osvobodilnimi silami. Po poročilih, ki prihajajo v Saigon, so režimske sile vdrle v Kambodžo zaradi »ofenzivne akcije«. Medtem pa je položaj okrog Pnom Penha še vedno zapleten, ker osvobodilne sile kljub bombardiranju ameriških letal ne popuščajo v blokadi pred kamboškim glavnim mestom.

• GUSTAV HUSAK O REZULTATIH

— Generalni sekretar češkoslovaške komunistične partije Gustav Husak je opozoril češkoslovaške komuniste, da so v štirih letih, od sprememb v partijskem vodstvu dosegli šele začetne uspehe. Dejal je, da se je v štirih letih pokazala na

splošno uspešna pot zdajšnje smeri, da je mimo čas spopadov in da je pred njimi obdobje večje odgovornosti pri delu. Zavzel se je tudi za hitrejšo razvijanje kritike v partijskem delu in opozoril, da to s kritiko ponekod dušijo in zastrašujejo ljudi, kar je v nasprotju s statutom partije.

• BREŽNJEV JUNIJA V ZDA

— V Washingtonu so sporočili, da bo sovjetski partijski voditelj Leonid Brežnev dopotoval na obisk v ZDA konec junija.

• V LONDONU SE VEDNO KOZE

— V britanskem glavnem mestu so koze zahtevale že drugo žrtev. To je bil mož neke 29-letne ženske, ki je za isto boleznijo umrla pred dvema tednoma.

• HUDA VROČINA V INDIJI

— Vročinski val, ki je pred dnevi zajel to azijsko državo, je terjal že več deset žrtev. Tako so v Benaresu, v indijski državi Utar Pradeš zabeležili 48 stopinj celzija vročine. Zaradi vročine in suše je v nekaterih predelih Indije že začelo primanjkovati vode in obstaja nevarnost epidemij.

• KONČANA KONFERENCA V OSLU

— V norveškem glavnem mestu se je v soboto končala konferenca OZN proti apartheidu in kolonializmu. Najostreje so obsodili kolonialne in rasistične vlade in zahtevali, da kot edine zakonite predstavnike še neosvobojenih afriških držav priznajo osvobodilna gibanja. Prav tako so podprli upravičenost oboroženega boja južnoafriških osvobodilnih gibanj.

...in domovini

• WILLY BRANDT V JUGOSLAVIJI

— Zahodnonemški kancler Willy Brandt je v ponedeljek prispele na štiridnevni uradni obisk v Jugoslavijo. To je njegov prvi uradni obisk v naši državi, odkar je kancler Zvezne republike Nemčije. Najprej se bo dva dni pogovarjal s predsednikom zveznega izvršnega sveta Džemalom Bijedićem, zatem pa ga je na Brionih sprejel predsednik Tito. To je bilo tretje srečanje med našim predsednikom in kanclerjem Brandtom.

• ŽELJA PO NADALJNI KREPITVI SODELOVANJA

— Po štiridnevem obisku v Italiji, pod vodstvom člana predsedstva ZKJ Mitja Ribičiča, se je v domovino vrnila delegacija Zveze komunistov Jugoslavije. S predstavniki italijanske komunistične partije se je pogovarjala o vprašanjih, ki se nanašajo na evropske procese ter o stališčih, ki jih imata obe partiji.

• KAZNI ZA TEROR

— Štiri člane fašistične teroristične skupine, ki je 20. junija lani vdrla v našo državo, da bi s terorizmom, nasiljem in uboji razbijala bratstvo in enotnost narodov in narodnosti Jugosla-

vije ter spodbujala ustavno ureditev SFRJ, je vojaško sodišče v Sarajevu obsodilo na smrt. Potem, ko je Vrhovno sodišče Jugoslavije zavrnilo pritožbe obtožencev, je predsedstvo SFRJ pomilostilo Ludviga Pavlovića na 20 let strogega zapora, Djuro Horvat, Vjesl Keškić in Mirko Vlašević pa s prošnjo za pomilostitev niso uspeli. Kazen nad njimi je bila že izvršena.

• ZVEZNI ZAKON PROTI USTANAVLJANJU PODJETIJ

— Poslanci zbora narodov, družbenopolitičnega in gospodarskega zbora zvezne skupščine so se izrekli proti določili v zveznem zakonu, ki bi omogočal, da bi delovni ljudje lahko ustanovili delovno organizacijo. To pa še ne pomeni, da bi podjetij skupin občanov ne mogli še naprej ustanavljati, saj zvezni zakon republikam in pokrajinam omogoča, da to določijo s svojimi zakoni.

• PODELJENE KIDRIČEVE NAGRADE

— V Ljubljani je bila 11. aprila slavnostna seja upravnega odbora sklada Borisa Kidriča. Ob tej slovesni, tradicionalni priložnosti so podelili štiri Kidričeve nagrade, ki so jih prejeli: profesor dr. Branko Brčić, profesor dr. Marija Perpar, docent dr. Ivan Zupanič ter sodelavci in profesor dr. Lado Vavpetič.

Filmi so učinkovitejši

V posameznih podjetjih si danes zelo prizadevajo, da bi zmanjšali število nezgod pri delu. Le-to je v precejšnji meri odvisno tudi od tega, kako je organizirana oziroma kako deluje služba za varstvo pri delu.

V lanskem letu je služba za varstvo pri delu v Vegradu organizirala seminarje, predavanja in preizkuse znanja iz varstva. Uvodnega izobraževanja se je udeležilo 788 delavcev, preizkus pa je opravilo 253 delavcev. Uvodno in dopolnilno izobraževanje je skupno opravilo 1031 delavcev. Za izobraževanje, razne usluge in preglede so porabili 618 tisoč dinarjev.

V Vegradu pa so spoznali, da s predavanji in testi ne dosežejo toliko kot bi sicer lahko, kajti delavci iz drugih republik pogosto ne razumejo jezika. Zato so uvedli novo obliko izobraževanja. S pomočjo filmov prikazujejo napake pri delu. Te filme zatem zavrtijo delavcem, obenem pa jim prikažejo tudi pravilen način dela. S takšno obliko izobraževanja so dosegli, da se zmanjšuje število nezgod pri delu, denar, ki ga s tem privarčujejo pa bodo lahko namenili za stanovanje.

Letno poročilo službe za varstvo pri delu kaže, da so imeli leta 1970 v Vegradu 172 nezgod, leto kasneje 111, lani pa 94. Pri tem

so lani izgubili 1445 delovnih dni, leta 1970 pa 2057. Največ nezgod je bilo v preteklem letu na sektorju Karlovac 15,5 odstotka (po prečno zaposlenih 58), najmanj pa v Velenju 9,6 odstotka (497 zaposlenih). Velenjski sektor je sicer po obsegu največji, vendar je stalno nadzorovanje službe ter sodelovanje neposrednega vodstva pri tem v veliki meri vplivalo na zmanjšanje nezgod.

Od skupnega števila poškodovanih jih je lani bilo največ med kvalificiranimi delavci (32), nekvalificiranih se je poškodovalo 26, polkvalificiranih pa 25. Prav gotovo je treba iskati vzrok, da so na prvem mestu kvalificirani delavci v tem, ker ti glede na svojo strokovnost in delovne izkušnje kar preveč radi pozabljajo na varnost.

V Vegradu si bodo še naprej prizadevali, da bi bila varnost pri delu čim boljša. Pri tem pa jim bodo morali pomagati tudi delavci sami. Zlasti tisti, ki sredstva za osebno zaščito nepravilno koristijo, izven rednega delovnega časa.

KAJ VEŠ O PROMETU

Svet za varnost in vzgojo v cestnem prometu Skupščine občine Velenje organizira v nedeljo, dne 13. maja 1973 ob 8. uri pred III. osnovno šolo v Velenju V. občinsko šolsko prometno tekmovanje »KAJ VEŠ O PROMETU«.

Na tekmovanju, ki obsega:

- spoznavanje cestno prometnih predpisov (testiranje)
- ocenjevalno vožnjo s kolesi po ulicah Velenja in
- spretnostna vožnja na posebnem poligonu, se bodo pomerile tekmovalne ekipe osnovnih šol Gustava Šiliha in Mihe Pintar-Toledo Velenje, Karta Destovnika-Kajuha in Bibe Röck iz Šoštanj ter Bratov Letonje iz Smartnega ob Paki.

Tekmovanje je organizirano, da si otroci pridobijo potrebno znanje prometnih predpisov in prometne discipline.

Organizator želi, da si tekmovanje ogleda čim več občanov, zlasti pa mladina.

SVET ZA PREVENTIVO
IN VZGOJO
V CESTNEM PROMETU

SEJA ODBORA ZA PRIPRAVO 10. KONGRESA ZKJ — V Karadjordjevu je bila od 10. do 11. aprila tretja seja odbora za pripravo 10. kongresa ZKJ, ki ji je predsedoval predsednik Tito. Na seji je Veljko Vlahović podal predloge osnutka izhodišč za 10. kongres. Potem, ko bo o predloženih izhodiščih razpravljalo predsedstvo ZKJ, bodo v drugi polovici maja prišla v javno razpravo. Izhodišča so pripravile štiri delovne skupine, ki jih vodijo Mitja Ribičič, Vladimir Bakarić, Branko Mikulić in Jure Billč.

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER

VELENJE — PREŽIHOVA 3

INFORMACIJE

o poklicnih, srednjih in višjih šolah za odrasle na RSC Velenje v šolskem letu 1973/74.

V šolskem letu 1973/74 bomo v okviru RSC Velenje vpisali slušatelje v oddelke za odrasle v naslednjih šolah:

- 1.1. Poklicna kovinarska šola — 30 slušateljev
- 1.2. Poklicna elektro šola — laki tok — 30 slušateljev
- 1.3. Poklicna elektro šola — šibki tok — 30 slušateljev

Vpisni pogoji za vpis na poklicne šole:

- Oddelki bomo ustanovili le, če bo za vsak oddelk najmanj 25 prijavljenih kandidatov.
- Na vse poklicne šole se lahko vpišejo kandidati, ki so uspešno končali 8 razredov osnovne šole in ki so zaposleni na ustreznem delovnem mestu.
- Solanje na poklicnih šolah traja 3 leta.
- 2.1. Tehniška elektro šola — oddelki laki tok — 30 slušateljev
- 2.2. Tehniška elektro šola — oddelki šibki tok — 30 slušateljev
- 2.3. Tehniška rudarska šola — 30 slušateljev
- 2.4. Tehniška strojna šola — 30 slušateljev

Vpisni pogoji za vpis na tehniške šole:

- Oddelki bomo ustanovili le, če bo za vsak oddelk najmanj 25 prijavljenih kandidatov.
- Na vse tehniške šole se lahko vpišejo kandidati, ki so uspešno končali 8 razredov osnovne šole ali poklicno šolo ustreznih strok in ki so zaposleni. V kolikor bo dovolj kandidatov s končano poklicno šolo, bomo organizirali oddelke v II. letniku, s tem, da bodo kandidati delali še diferencialne izpite iz predmetov, ki jih na poklicni šoli niso poslušali.
- Solanje na tehniški šoli traja 4 leta.
- 2.1. Višja šola za organizacijo dela — oddelki Višje šole za organizacijo dela v Kranju — najmanj 35 slušateljev.

Vpisni pogoji:

- Brez sprejemnega izpita se lahko vpišejo kandidati z uspešno končano popolno srednjo šolo in ki zaradi delovnega razmerja ali drugih upravičenih razlogov ne morejo obiskovati pouka kot redni študenti.
- Kandidati, ki so končali poklicne šole ali nepopolno srednjo šolo, se lahko vpišejo, če imajo najmanj 3 leta prakse na delovnih mestih, ki so povezana z organizacijo dela in če opravijo preizkusni izpit iz matematike, nacionalnega jezika in družbene ureditve SFRJ.
- Kandidati, ki niso končali šol iz 1. in 2. točke, se lahko vpišejo, če so najmanj 8 let opravljali delo, ki je povezano z organizacijo dela in če opravijo preizkusni izpit iz matematike, nacionalnega jezika, družbene ureditve SFRJ, fizike, kemije in zgodovine.
- 3.2. Višja tehniška šola — strojna smer — oddelki Višje tehniške šole Maribor — najmanj 30 slušateljev.
- 3.3. Višja tehniška šola — elektro smer — oddelki Višje tehniške šole Maribor — najmanj 30 slušateljev.

Vpisni pogoji:

- Brez sprejemnega izpita se lahko vpišejo kandidati, ki so končali ustrezno srednjo tehniško šolo ali gimnazijo.
- Kandidati, ki imajo končano srednjo šolo neustrezne smeri, poklicno šolo ali nepopolno srednjo šolo se lahko vpišejo le, če opravijo sprejemni izpit iz matematike, fizike in kemije.
- Kandidati, ki nimajo končane nobene šole iz 1. in 2. točke se lahko vpišejo le, če opravijo sprejemni izpit iz matematike, fizike in kemije in ki predložijo pismeni izdelek v nacionalnem jeziku. Ti kandidati morajo najmanj 4 leta opravljati smeri študija ustreznost delu v gospodarski ali drugi dejavnosti. Vsi kandidati morajo biti zaposleni ali iz drugih upravičenih razlogov ne morejo biti redni študenti.

V vseh oddelkih višjih šol bodo predavanja, vaje, izpiti, konsultacije potekale v Velenju, razen nekaterih vaj iz programa Višje tehniške šole, za katere v Velenju ni možnosti.

STROŠKI SOLANJA

Slušatelji vseh v informacijah navedenih šol morajo sami ali pa delovne organizacije, v katerih so zaposleni, poravnati stroške, ki nastajajo z organizacijo in izvajanjem pouka.

VPISOVANJE

Za vse v informacijah navedene šole se morajo kandidati pisмено prijaviti do 20. julija 1973 na naslov: Rudarski šolski center Velenje, Prežihova 3. V prijavi naj navedejo, v katero šolo se želijo vpisati in če izpolnjujejo pogoje za vpis. Ko bomo vse prijave zbrali, bomo kandidate obvestili o datumu dokončnega vpisa in o potrebnih dokumentih, ki jih bodo ob vpisu morali predložiti. Za podrobnejše informacije se zglasite osebno ali po telefonu na RSC Velenje.

Na svoji poti po Jugoslaviji bo štafeta mladosti tudi letos prenesla pozdrave in prirčne želje predsedniku Titu za njegov 81. rojstni dan. Letos je štafeta mladosti krenila iz Kolašina, prešla Črno goro, potovala po Srbiji, v soboto pa so jo sprejeli makedonski mladinci. Tudi letos bodo štafetno palico izročili tovarišu Titu na osrednji proslavi dneva mladosti 25. maja na stadionu LA v Beogradu.

NA SLIKI: Milan Sparović, prvi nosilec štafete, sprejema štafetno palico od predsednika mladine Črne gore na slovesnosti v Kolašinu.

V ŠOŠTANJU ZAČNEJO JUNIJA GRADITI

Razgovor, ki smo ga imeli z ravnateljem osnovne šole Biba Röck in sedanjim predsednikom gradbenega odbora Matjažem Natekom, je tekel predvsem o izgradnji nadomestnega kulturnega doma v Šoštanju. Razprava o izgradnji tega nadomestnega objekta se je vlekla zelo dolgo in zato nam je Matjaž Natek odgovoril na nekaj vprašanj.

● **NC:** Prvo kar nas zanima je vprašanje, zakaj se je gradnja kulturnega doma v Šoštanju tako zavlekla?

● **Matjaž Natek:** Prva stvar, ki jo moram tu omeniti je, da je bil gradbeni odbor preveč obširen, saj ga je sestavljalo sedemnajst članov. Ker nismo prišli do skupnih zaključkov in sploh zaradi dolgotrajnosti postopka, če lahko tako rečem, je krajevna skupnost odbor razrešila in na novo izvolila petčlanski gradbeni odbor.

Druga stvar pa, ki je pomembna in ki je veliko vplivala na zaviranje izgradnje kulturnega doma v Šoštanju, je bila prvotna investicija za dom, ki je znašala milijardo dinarjev. To pa je res velika vsota. Torej zaradi preobširnega objekta in prevelikih sredstev se je izgradnja doma tako zavlekla. Odbor je imel tu le minimalno krivdo.

● **NC:** Kako pa je z načrti za kulturni dom, oziroma,

kako je sedanji načrt za kulturni dom v Šoštanju narejen?

● **Matjaž Natek:** Napravljeni so bili že štirje načrti, vendar smo vsakega ovrgli. Enega zaradi pomanjkanja izrisanih objektov, drugega zaradi preobširnosti itd. Nikoli ni bilo nekega pravega. Mislimo pa, da bo sedanji načrt, z malimi popravki seveda, odličen in tudi dom bo po tem načrtu zgrajen. Načrti bodo dokončno izdelani konec meseca maja. Načrte, oziroma skupnost odbor razrešila in na novo izvolila petčlanski gradbeni odbor.

● **NC:** Vprašanje, kdaj boste začeli graditi in kaj vse bo v tem kulturnem domu, bo verjetno zanimalo vse nas, vsekakor pa najbolj Šoštanjčane, ki na novi dom že tako dolgo čakajo?

● **Matjaž Natek:** Dom bomo začeli graditi meseca junija, končan pa naj bi bil prihodnje leto nekako ob istem času.

Razporeditev prostorov v domu bo v grobem naslednja: imel bo kinodvorano, sejno sobo in spominski sobi Napotnika in Kajuha. Seveda so tu še manjše pritlikline in sobe, ki pa jih tu ni treba naštevati.

● **NC:** Kdo pa je glavni investitor in koliko bodo prispevali ostali za izgradnjo?

● **Matjaž Natek:** Investitor bo kraj. skup. Šoštanj. Rudnik naj bi, tako se je predvidevalo in govorilo, dal kot odškodnino za nadomestni objekt 300 milijonov, ostalo pa bomo dobili iz samopriskevka.

● **NC:** Kolikšna pa je predračunska vrednost za novi dom, ki bo zgrajen po teh, na novo izdelanih načrtih?

● **Matjaž Natek:** Predračunska vrednost za novi kulturni dom v Šoštanju je 500 milijonov. Vendar vem, da večini Šoštanjčanov, prav tako kot meni, ki sem domačin, ne bo žal tega denarja. In kot domačin tudi lahko rečem, da je kultura tu doma in zato ni bojazni, da bi dom ostal prazen.

● **NC:** Kako pa je z lokacijo? Vemo namreč, da je tudi okrog tega bilo ve-

liko razpravljanja, kje naj bi dom stal?

● **Matjaž Natek:** Kulturni dom se bo gradil za Kajuhovim domom. To je tudi najbolj primerna lokacija.

● **NC:** In za konec še vprašanje, lahko bi rekli vprašanje, ki je namenjeno prav vam. Kakšno je vaše osebno mnenje glede graditve doma?

● **Matjaž Natek:** Kot prvo, dom vsekakor potrebujemo. Stari dom je že tako poškodovan zaradi ugreznja, da bi bila potrebna ogromna sredstva za njegovo adaptacijo, saj ga sedaj že celo podpirajo tramovi. Zato Šoštanj rabi novi dom, ki bo res vreden imena dom kulture.

Osebo pa mislim, da bi se dela ne zavlekla tako kot so se in bi se bilo lahko že precej naredilo, če bi bilo pri delu malo več resnosti in bi nekateri izmed nas pokazali več dobre volje.

Takšen je bil razgovor s predsednikom petčlanskega gradbenega odbora. V razgovoru nam je sedaj potrjeno, da se bo dom res začel graditi in da ne bo več zavlačevanj. Mi pa lahko samo upamo, da se bo vse to, kar nam je povedal Matjaž Natek, v napovedanem roku tudi uresničilo.

BLAGAJNA VZAJEMNE POMOČI

Danes niso več redki dnevi, ko obračaš in obračaš žepe, stresaš denarnico vendar denarja ni in ni. Temu je morda botroval kakšen nepredviden izdatek ali kaj podobnega. In kaj zdaj? Hranilna knjižica je prazna, prijatelja je neprijetno prositi... Tako približno so najbrž razmišljali v šoštanjski usnjarni, ko so se odločili, da bodo ustanovili »blagajno vzajemne pomoči«. Pravilnik o poslovanju »blagajne« je že nared. Preostane le še, da ga kolektiv prepreče in ga sprejme ali pa morda zavrne.

Da bi ugotovili, kako bo »blagajna« poslovala, smo pravilnik bolj podrobno prelistali.

Blagajna vzajemne pomoči, ki naj bi bila ustanovljena v okviru osnovne organizacije sindikata, naj bi dajala svojim članom kratkoročna posojila, po-

moč nepreskrbljenim otrokom članov, ki se pri delu smrtno ponesrečijo ter posmrtno pomoč za člane in njihove ožje družinske svojce. Pravilnik tudi predvideva, da bi vsak član na mesec plačeval 2 dinarja članarine. Polovica tega in polovico denarja zbranega s prostovoljnim delom ali kako drugače je namenjena za pomoč. Ta del članarine se članom ne bi vračal. Druga polovica s članarino zbranega denarja in denarja, ki bi ga dobili s prostovoljnim delom ali kako drugače pa bi bila namenjena za kratkoročna posojila. To drugo vsoto denarja pa bi posamezniku ob morebitnem prenehanju članstva vrnil. Kratkoročne brezobrestne kredite bo blagajna dajala do višine 2.000 dinarjev za obdobje 6 oziroma 10 mesecev; pač glede na višino osebnega dohodka.

CELJSKI INSTRUMENTALNI KVINTET IN NJEGOVA GLASBA

O njih bi rekli: »Sami mladi fantje, ki jih je združila ljubezen do glasbe in petja.«

V sedanji sestavi igrajo že dve leti, prej pa so igrali pri drugih ansamblih. Njihova pot je dolga in čeprav so mladi, imajo za sabo uspešno pot petja in igranja.

Celjski instrumentalni kvintet sestavljajo vodja Milan Đaković, ki igra trobento, Ludvik Leskovšek in njegov klarinet, Gaber Bine, ki plega tega, da igra kitaro, tudi poje, Mirko Polutnik — harmonikar in Brane Jurak, ki igra bariton.

Igrajo predvsem lastne

sodelujejo tam na festivalih in prireditvah. Ravno sedaj se pripravljajo na festival, ki bo v Stiveriar-tu v Italiji, meseca junija.

Kvintet ima posneti že dve plošči, v načrtu pa ima še snemanje ene plošče in to v bližnji prihodnosti. Sedaj jim ni treba več kot večasih, samim iskati, kje so kakšne prireditve in festivali. Vabila in ponudbe prihajajo zdaj iz vseh krajev in od vsehovsod.

Problem imajo trenutno samo v tem, ker odhaja Brane-baritonist k vojakom in bo treba za to leto in pol najti zamenjavo zanj.

kompozicije, ki jih piše vodja Milan Đaković, vendar najdete v njihovem repertoarju tudi Avsenikove melodije.

Ce jih boste kdaj poslušali in ne spoznali po našem predstavljanju, se spomnite samo naslednjega stavka in že boste vedeli kdo so. So vedno nasmejani, veseli in pripravljeni, da vam povedo kakšno šalo, kateri se boste od srca nasmejali.

Celjski instrumentalni kvintet igra na različnih prireditvah in to po vsej Sloveniji. Poznajo pa jih tudi v Avstriji in Italiji, saj

Drugače pa so takšni kot vsi fantje njihovih let: veseli, nasmejani in vedno pripravljeni, da komu kakšno »zagodejo.« In potem je tu spet smeh. Razlike med njimi in drugimi je le v tem, da igrajo za zabavo iz ljubezni, drugi pa na njihovo igranje plešejo in se zabavajo.

Tako smo spoznali Celjski instrumentalni kvintet, njihove instrumente, delo in glasbo.

POKAZALI KAJ ZNAJO

Za 8. marec je bila razstava ženskih ročnih del v velenjski knjižnici. Tu so bili razstavljeni še izdelki učencev s posebne osnovne šole Velenje. Prav o njih in njihovih izdelkih bi rada povedala nekaj več.

Vsako jesen, ko se znova odpro šolska vrata, za marsikatero mamico skoraj ni besede, ki bi jo potolažila, ker je moral njen otrok na posebno osnovno šolo.

In glejte, tudi vrtnar poseje semena in zrastejo mladike. Vse niso enake. Med mnogimi zdravimi, čvrstimi, najdemo šibke in slabotne rastlinice — in tako je tudi pri ljudeh. Vendar pa se vrtnar ne sramuje svojih slabotnih rastlin. Velikokrat jih še bolj gnoji, zaliva in neguje.

Pa mi ljudje? Šibke rastlinice — naši otroci so tu. Obiskujejo posebno šolo. Učijo se, nekoliko manj in počasneje kot v osnovni šoli, vendar se učijo še marsičesa drugega, praktičnega, kar jim bo v življenju koristilo, zlasti še v tovarni, ob stroju, ob tekočem traku. Zato pri teh učencih kar najbolj in na najrazličnejše načine razvijamo njihovo motoriko, zlasti še fino motoriko rok.

Poleg gospodinjstva, vrtarstva, praktičnih znanj, krojenja in šivanja, tehničnega pouka za dečke, imamo na šoli, ki dela v zelo težkih pogojih, še pouk ženskih ročnih del. Učenci se tu naučijo čim več različnih tehnik, obenem pa urijo gibljivost in spretnost rok, pridobivajo delovne navade, postajajo kritični, natančni in vztrajni tako, da večini prehod v redno zaposlitev ne povzroča težav.

Na razstavi so mnogi najbrž prezrli list z napisom: »Mama, glej kaj znam!« In vendar, koliko vaj, koliko truda, potrpljenja in vzpodbudnih besed je bilo treba, da so se vsakemu učencu posebej zaiskrile zvezdice v očeh ob spoznanju — »sam sem naredil, uspelo mi je«.

»Glej, tudi jaz zmorem, tudi jaz znam delati!«

Zato bi bilo prav, da bi ob pogledu na tako razstavo pomislili na to, koliko želja in naporov so naši fantje vdelali v les in kovino ter dekleta vtkala med niti z eno samo mislijo, da so tudi oni delec naše družbe, da si želijo varen dom, toplo roko, ki jih bo vodila in košček sonca zase.

Marija Zajc

Ročni izdelki učencev velenjske posebne šole, razstavljeni v Velenju

400 mladih folkloristov

Zveza prijateljev mladine Slovenije in Republiški svet zveze kulturo prosvetnih organizacij, sta razpisala četrto srečanje mladinskih in pionirskih folkloristi skupin. Ti mladi folkloristi bodo nastopali pri nas v Velenju dva dni in to 25. in 26. maja. Tudi ta prireditve bo v sklopu drugih za praznovanje Titovega rojstnega dne in dneva mladosti.

25. maja popoldne bodo nastopili na kotalkališču, drugi dan pa bodo na zaključni prireditvi nastopile najboljše skupine. Nekateri izmed teh folkloristi skupin bodo izvajale tudi poseben program narodnih običajev. To srečanje 400 mladih folkloristov v Velenju, bo le eno izmed sedemnajstih različnih srečanj v Sloveniji.

Ker so ta srečanja tudi nekakšne spoznavalne akcije, kjer se otroci med seboj srečajo, spoznajo in spoprijateljujejo, mislimo, da bi morali tudi starejši v tem sodelovati. To pa z gostoljubnostjo, ki jo bodo Velenjčani, saj so po tem znani, verjetno tudi pokazali in mladim folkloristom radi dali varno zavetje za eno noč.

Posebna šola - težave in uspehi

V mrzlem jutru sem krenila proti ulici, kjer stoji med stanovanjskimi hišami in bloki posebna šola, kakor ji pravimo. To ni nobena posebna zgradba niti otroci, ki jo obiskujejo, niso posebni. So otroci kot tisoči drugih: razigrani, veseli. Razlika med njimi je le v tem, da snov jemljejo počasneje in morda malo drugače, glede na njihove zmogljivosti. Prej bi lahko rekli, da je »posebna« šola. Kajti, če človek stopi vanjo in zagleda tesne in mračne prostore, si lahko odkrito reče, da si naši otroci zaslužijo kaj boljšega.

Njihovi čevlji in škornji so postavljeni v vrsto kar po ozkih hodnikih, prav tako tudi plaščki, ki visijo po stenah. Kaj takega lahko danes srečamo le še v oddaljenih hribovskih vaseh, vsekakor pa ne v mestih. In Velenje, kot mlado in moderno mesto, si s tako zgradbo le kvari ugled in seveda tudi odvzema otrokom veselje do učenja. To še tembolj, ker so tudi učilnice mračne in majhne. Edino kar je tu veselo so otroci in njihove učiteljice, ki jih bodrijo pri učenju in skupno s svojo ljubeznijo pomagajo preokoličati probleme, ki v šoli nastajajo.

V razgovoru, ki sem ga imela z ravnateljico pose-

veliko več takih, ki so prizadeti zaradi alkoholizma v družini, zaradi nerazumevanja in težkih socialnih razmer. Ti otroci so telesno slabo razviti in često nagnjeni h kriminalu. Struktura glede na inteligenci kvocijent je pri njih zelo različna, saj se le-ta giblje od 50-90.

Učenci, ki obiskujejo osmi razred, morajo obvezno na delovno prakso. Prakso opravljajo v tovarni gumiranega papirja in tu jih je največ tudi zaposlenih, glede na rutinsko delo, ki se tu opravlja. Takemu delu se ti otroci tudi najlažje privadijo. Ravno letos pa bo tu nastal problem. Tovarna gumiranega papirja ne bo mogla sprejeti na delo nobenega, ker nima prostih delovnih mest. Izstopiti pa hoče letos 29 učencev. Zato so se na šoli posvetovali in sklenili uvesti še deveti razred, v kolikor bodo starši pripravljeni v šoli pustiti te otroke še deveto leto. Vsekakor bi bilo za njih bolje kot pa da bi ostali doma, brez dela in tako zaradi preobilice prostega časa podvrženi mogoče slabi družbi in tako tudi kriminalu. Drugo leto, tako vsaj upajo na šoli, pa se bo problem glede zaposlovanja, verjetno že vsaj delno uredil. So pa v tej tovarni zagotovljena delovna mesta za prakso. Tudi s priučevanjem teh otrok v naši občini še nismo začeli.

Z učnimi kadri na šoli ni problema. Tako je tudi Marija Horvat, ki je slušateljica visoke defektološke šole v Zagrebu, dobila v tovarni Gorenje nalogo za študij posebnih delovnih mest v tovarni. Ona je to obdelala z vestnostjo in natančnostjo ter nalogo zelo dobro opravila.

Na teh delovnih mestih, ki jih je proučevala, se bodo otroci, potem ko dokončajo šolo, zaposlili. Taka delovna mesta so predvsem v montažnem oddelku. Otroci se temu delu veliko lažje privadijo, saj je vedno ena operacija. Zato opravljajo dela kot so vijachenje, varenje, poliranje. V zvezi z njihovo bodočo zaposlitvijo, kjer je predvsem važna spretnost rok, že v šoli učijo motoriko rok. V Gorenju so večinoma vse učence, ki so se pri njih zaposlili, pohvalili. Redek je primer, da bi bil kdo deležen graje ali odpusta z delovnega mesta. Sprejmemo jih v svojo sredino, jim pomagajo kot tovariši tovarišem. V taki sredini pa ne morejo imeti potem kompleksa manjvrednosti ali tiste zadržanosti, ki lahko tako moti.

Na vprašanje kako starši skrbijo za svoje otroke in kakšen odnos imajo do učiteljskega kadra, mi je Tea

Lukić odgovorila: »Mi smo bili do pred nekaj leti edina šola, ki je imela redne roditeljske sestanke. Ker so pa bili ti prepogosti, smo uvedli potem le štiri obvezne roditeljske sestanke na leto. Drugače pa so razredni. Posebnih problemov s starši nismo imeli. Lahko celo rečem, da so odnosi med nami in starši zelo dobri. Starši so skušali vedno pomagati, držali so se naših nasvetov in tistega kar smo se dogovorili. Veliko pa pri tem pomaga tudi občinska socialna služba.«

Otroci v šoli nimajo niti telovadnice. Zato hodijo ob lepem vremenu na igrišče, ki je poleg vrtca, kopajo se v bazenu in letos so imeli dva smučarska tečaja. Drugače pa imajo v razredih didaktične igre, ki pa niso vedno najboljše za razvoj otroka, saj so pri zadnjem zdravniškem pregledu ugotovili, da ima mnogo otrok pokvarjeno hrbtenico. To pa pride zaradi sedenja in premajhne razgibanosti. Seveda si te ne morejo privoščiti, če nimajo telovadnice.

Novica, ki sem jo prihra-

Otroci so prijeli v roke vsak svoj instrument in čakali, da jim tovarišica da znak za igranje

nila za konec, bo razveselila gotovo vsakega občana, najbolj pa verjetno otroke, ki se morajo sedaj stiskati v malih in mračnih prostorih. Graditi bodo začeli novo posebno šolo, ki bi morala biti vseljiva leta 1974-75. Idejni načrt je že dolgo narejen. Ta šola bo tudi zadovoljila normative, ki so predvideni za posebne šole. To je najmanj tri kvadratne metre učnega prostora na učenca in ne tako kot v tej stari zgradbi, kjer ga en učenec nima niti en kvadratni meter. Imela bo štiri matične učilnice za nižje razrede in tri za višje. Nadalje bodo imeli štiri učilnice za specialni pouk. Kapaciteta šole pa bo za 160 otrok v eno in pol izmanskem pouku.

Investitor za novo šolo je

sklad za negospodarske zadeve, 80 milijonov pa je prispevala tudi skupnost otroškega varstva Velenje. Skupno s kreditom, ki jim ga bo dala banka, ker imajo pri njej vložen denar, so zbrali 325 milijonov. Celoten objekt pa bo stal okoli 553 milijonov. Torej del teh sredstev že imajo zbranih, ostalo pa je še nepokrito.

V sedanji, stari šoli, si sami pripravljajo malice, medtem ko hodijo na koso- lo v osnovno šolo Miha Pintar-Toledo. V novi šoli bodo vse to imeli sami. Čeprav so v slabi, lahko bi rekli ob občinskih organov pozabljeni šoli, so bili njihovi učni uspehi vedno zelo dobri in tako tudi pohvaljeni. Tudi njihova dela, ki so jih otroci razstavljali,

so doživela vedno pohvalo in občudovanje. Vse to pa se imajo otroci zahvaliti svojemu učiteljskemu kadru, ki se zanje trudi in skrbi.

Takšen je bil kratek razgovor, ki sem ga imela z ravnateljico posebne šole Teo Lukić. Morda za marsikoga izmed nas nič novega, vendar pa veliko stvari, o katerih se da razmišljati. Tudi o tem, da je že skrajni čas, da dobijo ti otroci novo šolo, v kateri se bodo lahko res učili in si pri tem tudi pomagali s pripomočki, ki jih taka šola mora imeti. Privoščimo jim to in se zato borimo, saj so tudi oni del naše mlade družbe, ki bo z ostalimi to družbo gradila in zanjo delala.

Tea Lukić, ravnateljica posebne šole

ne šole Teo Lukić, sem zvedela marsikaj novega, kar je vsekakor zanimivo za vse Velenjčane, pa tudi za druge.

Posebna šola v Velenju je bila ustanovljena v mesecu decembru 1958. leta. V tem letu je v rednih razredih 131 otrok in v oddelku za delovno usposabljanje šest. To so otroci, ki rednemu pouku niso mogli slediti in zato jih na podlagi pregleda pri psihologu in ortopedologu, prestavijo v oddelk za delovno usposabljanje. Prej na šoli tega oddelka niso imeli. Vendar, ker niso dobili prostih mest za te otroke v zavodu v Črni, kamor so jih mislili namestiti, so ga morali ustanoviti sami. Na vprašanje, zakaj so ti otroci manj razviti kot njihovi vrstniki in kakšni so ti otroci, mi je Tea Lukić odgovorila z besedami, ki so bile zelo izbrane, pa vendar je bila v njih ljubezen do teh otrok in razumevanje zanje.

So otroci, ki so se prizadeti že rodili, vendar je

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER - VELENJE

RAZPISUJE

prosta delovna mesta

1. PEDAGOGSKA SLUŽBA

1. Učitelj slovenskega jezika - profesor;
2. Učitelj za organizacijo in ekonomiko podjetij - profesor ali dipl. ekonomist;
3. 3 učitelji za zgodovino, zemljepis in družbeno-ekonomsko ureditev SFRJ - profesor ali dipl. sociolog;
4. Učitelj matematike in fizike - profesor ali dipl. inž. tehniške matematike ali dipl. inž. fizike;
5. 4 učitelje za šibkotone elektrotehniške predmete - dipl. inž. ali inž. elektrotehnike - šibki tok;
6. 3 učitelje za jakotone elektrotehniške predmete - dipl. inž. ali inž. elektrotehnike - jaki tok;
7. 3 učitelje za strojniške predmete - dipl. inž. ali inž. strojništva;
8. 3 vzgojitelje za dom učencev - vzgojitelj ali predmetni učitelj pedagogike;
9. 2 učitelja za praktični pouk v osnovnem elektroprogramu - jaki tok - elektrotehnik - jaki tok z najmanj 5 let prakse v svoji stroki;
10. 2 učitelja za praktični pouk v elektro programu - šibki tok - elektrotehnik - šibki tok z najmanj 5 let prakse v elektro stroki - šibki tok;
11. 2 učitelja za praktični pouk v kovinarskem programu - strojni tehnik z najmanj 5 let prakse v strojni stroki.

Kandidati morajo izpolnjevati poleg navedenih pogojev še splošne pogoje za učitelje in vzgojitelje. Nastop dela za delavce pod točkami 1. do 8. avgusta oziroma 1. septembra 1973, ostali takoj.

II. EKO - elektrokovinarski obrati

1. 5 KV strugarjev;
2. 3 KV rezkalcev;
3. 5 KV brusilcev;
4. 5 KV varilcev;
5. 6 KV orodjarjev;
6. 20 NK delavcev;
7. 2 strojna tehnika - lahko začetnika;
8. 2 elektro tehnika - lahko začetnika;
9. 2 strojna inž. - I. stopnje;
11. 1 dipl. inž. strojništva - II. stopnje;
10. 2 elektro inž. - II. stopnje;
12. 1 dipl. inž. elektro - II. stopnje;

Možnost zaposlitve na različnih delovnih mestih znotraj tehn. sektorja, upoštevajoč izkušnje ali želje kandidatov.

III. Finančno - računovodska služba

1. 2 analitika - planer - dipl. ekonomist ali ekonomist, lahko začetnik;
2. 5 ekonomskih tehnikov za delo v stroškovnem računovodstvu - lahko začetniki;

IV. Splošna služba

1. stenodaktiograf - srednja administrativna šola, lahko začetnik;
2. sekretar samoupravnih organov - višja ali srednja izobrazba družbeno-političnih smeri s prakso v delu samoupravnih organov.

V. Komercialna služba

1. 1 NK - delavec;
2. 1. raziskovalec trga - višja izobrazba komercialne ali tehnične smeri, znanje vsaj 1 svetovnega jezika, zaželeno komercialna praksa;
3. 1 referent izvoza - ekonomski tehnik z znanjem angleškega jezika, zaželeno praksa v izvoznih poslih.

Razpis delovnih mest velja 15 dni od dneva objave, oziroma do zasedbe. Prošnje s potrebnimi dokazili pošljite na Rudarski šolski center Velenje, Prežihova 3, ali pa se osebno zgledite pri sekretarju.

Merxova trgovina v Šoštanju še vedno(,?)

V peti številki našega tednika smo vam obljubili, da bomo zvedeli, kaj je s obljubljenim trgovino, ki jo je zagotovil celjski Merx, ob združitvi s šoštanjskim Merkurem. Zato smo obiskali generalnega direktorja podjetja Merx Celje in ga prosili, za izjavo v zvezi s tem.

Direktor Franc Peltaner je povedal naslednje: »Naše podjetje je pripravilo vse potrebno, od priprave zemljišča, izdelave idejnega projekta idr., za zgraditev novega trgovskega doma. Leta 1971 pa je bil sprejet odlok o obveznem 30-odstotnem plogu za inve-

sticije v negospodarstvu. Predvidena gradnja v Šoštanju bi veljala 4 milijone dinarjev, za nabavo opreme bi porabili še 1,8 milijona dinarjev, kar znaša skupaj 5,8 milijonov. Tem stroškom pa moramo prišteti še 30-odstotni plog; to je približno 1,7 milijona dinarjev. Toliko denarja pa nimamo na voljo. Če bo republiški izvršni svet opustil trgovske organizacije tega prispevka, bomo takoj začeli graditi prodajalno. Pričakujemo, da bo slovenski izvršni svet o tem razpravljati že v najkrajšem času«.

Tudi trgovine z živili ob nedeljah zaprte

Danes je že vse več delovnih organizacij, kjer uvažajo proste delovne sobote. Na drugi strani pa imamo kolektive, kjer ne samo, da tega ne morejo storiti, ampak morajo delati nekaj ur tudi ob nedeljah. Med te lahko vsekakor uvrstimo trgovine, kjer prodajajo živila. V teh prodajalnah so v glavnem zaposlene ženske, ki se tako tudi ob nedeljah ne morejo posvetiti v tolikšni meri družini kot je to omogočeno drugim.

Glede na to, da danes skoraj že ni hiše, kjer ne bi imeli vsaj hladilnika in

da so prodajalne ob sobotah odprte ves dan, v trgovskem podjetju Zarja iz Šoštanja, ERI iz Velenja in Merxu Celje - sektor Velenje menijo, da se gospodinje lahko oskrbijo z živili že ob sobotah. Poudariti pa je tudi treba, da trgovine z živili tudi v drugih krajih Slovenije niso več odprte ob nedeljah. To odločitev podpira tudi občinski sindikalni svet, o predlogu pa bosta v kratkem razpravljali še krajevni skupnosti Šoštanj in Velenje.

KONFERENCE SOCIALISTIČNE ZVEZE

Februarja in marca so bile v glavnem v vseh krajih velenjske občine volilne konference krajevnih organizacij socialistične zveze in zbori volivcev. O nekaterih smo že pisali, preostale bomo razgrnili danes.

V GORENJU ODSLEJ KRAJEVNA SKUPNOST

Odbor krajevnih organizacij je imel od zadnje letne konference, ki je bila leta 1971 pa do danes 12 rednih in 4 razširjene seje. Posebno pozornost so posvetili reševanju krajevnih gospodarskih in družbenih potreb. Prav tako si je odbor prizadeval, da bi se čim več občanov vključilo v članstvo SZDL. Število članov se je povečalo za 35 odstotkov.

Območje krajevnega odbora SZDL združuje 5 krajev s približno 800 prebivalci. Od teh je 511 volilnih upravičencev, članov socialistične zveze pa 441 (86 odstotkov) prebivalcev. Naj-

večje odstopanje je na Slatinah. Od 28 volilnih upravičencev so člani le štirje. Ta odstotek nečlanov zameja v glavnem starejše ljudi, nekaj pa je tudi tistih, ki zavestno odklanjajo članstvo.

V preteklem obdobju so prebivalci krajevnega odbora SZDL Gorenje vložili mnogo truda in razumevanja pri graditvi raznih komunalnih in gradbenih objektov. Denar, ki so ga imeli na voljo (20.000 dinarjev) so uporabili za popravila že obstoječih cest in ureditev nekaterih komunalnih naprav. Med drugim so uredili delno kanalizacijo v Pa-

ški vasi, ceste Gorenje-Tajna, Cavec, Veliki vrh, Paška vas-Drev in Mravljak-Ramšak. Pri tem so veliko pomagali tudi občani z udarniškim delom.

Poleg urejanja komunalnih zadev, se je krajevni odbor ukvarjal tudi z družbenopolitičnimi problemi, kot je ustanovitev mladinskega aktiva idr.

Na volilni konferenci so tudi ustanovili samostojno krajevno skupnost za območje, ki ga je pokrivala KO SZDL Gorenje. Prej je namreč območje krajevnih organizacij socialistične zveze Gorenje spadalo pod krajevno skupnost Šmartno ob Paki.

Za novega predsednika KO SZDL so izvolili Franca Stefančiča, za predsednika krajevnih skupnosti pa Jožeta Remiha.

in vsaj del tistega dohodka, ki ga ustvarjajo s svojim delom v občini.

In kaj bodo morali narediti še v prihodnje? Načrt, ki so ga sprejeli za letos, zajema naslednje: zgradili bodo nadomestni dom družbenopolitičnih organizacij Družmirje-Gaberke, ker bodo sedanega zaradi kopanja premoga morali porušiti. V tem domu naj bi našla svoj prostor tudi prodajalna; s tem bo rešen problem oskrbe z živili. Novi dom bodo postavili v Gaberkah, kamor bodo predstavili tudi spomenik NOB.

Dokončno asfaltiranje ceste ob Velunji, izboljšanje ceste na Pristavo.

Vozniki motornih vozil

Ne pozabite, da je bilo lani na cestah v Sloveniji 8.413 prometnih nezgod, v katerih je bilo 3.932 huje in 7.165 lažje telesno poškodovanih, 625 oseb pa je izgubilo življenje.

Samo na območju občine Velenje je bilo v lanskem letu 138 prometnih nezgod, v katerih je bilo 180 oseb huje in lažje poškodovanih, življenje pa je izgubilo 11 oseb.

Da bi se izognili tako velikemu krvnemu davku, prispevajte k boljši prometni varnosti tudi vi s tem, da:

PRED VSAKO VOŽNJO

- ugotovite, če je vaše vozilo tehnično brezhibno in pravilno opremljeno za varno vožnjo, zato preizkusite delovanje svetlobnih naprav (luči za označevanje vozila in ceste, zavorne luči, smerne kazalce) ter delovanje naprav za ustavljanje vozila (zavor);

- premislite, ali ste sposobni za zanesljivo vožnjo, če morda niste preutrujeni, bolani, pod vplivom zdravil ali celo alkohola.

MED VOŽNJO

- bodite pazljivi in obzirni do vseh udeležencev v cestnem prometu, predvsem do peš-

cev, še posebno pa do otrok, invalidov in slabotnih oseb;

- prilagodite hitrost vožnje stanju ceste, vidljivosti, vremenskim razmeram, stanju vozila in tovora, gostoti prometa in drugim nepredvidnim razmeram, hitrost vožnje pa brez potrebe ne zmanjšujte tako, da bi s tem ovirali normalen promet;

- na daljših relacijah, ko vožnja traja več ur, si pravočasno privoščite počitek, med vožnjo pa ne uživajte alkohola;

- spoštujte cestno-prometno signalizacijo, pazljivo se vključujte v promet, spremembo načina ali smeri nakažite pravočasno in na razumljiv način;

- pri vožnji v koloni bodite strpni, vozite na ustrezni varnostni razdalji in s prilagojeno hitrostjo;

- ne prehitujte na slabo preglednih delih ceste, v križiščih, prehodih za pešce, zoženih delih ceste, strnjenih kolonah in kadar se približuje drugo vozilo;

- ob slabi vidljivosti (v mraku, megli, dežju, pri vožnji skozi predor itd.) pravočasno prižgite kratke oziroma posebne luči za meglo;

- pri srečevanju ponoči pravočasno zasenčite luči in ustrezno zmanjšajte hitrost.

V PESJEM ODPRAVLJAJO TEŽAVE

V Pesjem so kljub nekaterim težavam, med katere sodi vsekakor tudi nedovoljna dejavnost članov, dosegli nekaj pomembnih rezultatov. V preteklem mandatnem obdobju so imeli devet sej, udeležili pa so se tudi vseh sestankov drugih organizacij. Na območju krajevnih organizacij je namreč aktivno delujejo aktiv zveze komunistov,

zveza mladine, zveza združenj borcev in odbor rdečega križa. Delavno je tudi prostovoljno gasilsko društvo, med najmlajša društva pa sodi dramska sekcija »Anton Tomaž Linhart«.

Podobno kot v drugih krajih, so se tudi v Pesjem aktivno vključili v akcijo za izvedbo referenduma za združitev pravic iz zdravstvenega zavarovanja kme-

tov in delavcev, se zavzemali za dosledno ureditev in čistočo kraja, zavzeto so sodelovali pri izvajanju koncepta splošnega ljudskega odpora. Osrednjo pozornost pa so posvetili ustavnim dopolnilom.

Z zadovoljstvom so ugotovili, da se je vprašanje otroškega varstva, ki je postalo v Pesjem že zelo pereče, začelo reševati tudi na občinski ravni. Sredstva za zgraditev novega montažnega vrtca, ki bo lahko sprejel približno 80 otrok, se že zbirajo.

ŠE VEDNO MNOGO NEREŠENEGA

Prebivalci Šmartnega ob Paki so v preteklih štirih letih mnogo napravili. Asfaltirali so nekatere ceste, dogradili glavni vod kanalizacije, zgradili šolsko telovadnico, dozidali nove razrede pri šoli itd. Vendar je v kraju še vedno precej nerešenih problemov. Med

njimi zlasti izstopa trgovina. Trgovsko podjetje Merx jim namreč že nekaj let obljublja, da bo sezidalo novo samopostrežno trgovino. Tega pa do zdaj še ni storilo. Priključiti bodo morali tudi posamezna gospodinjstva na novo kanalizacijsko omrežje. V razpra-

vi je bila izražena tudi želja, da bi dobili boljšo avtobusno povezavo s Celjem in da bi ustanovili turistično društvo, kar bi bil pogoj, da bi lahko uredili kraj kot turistično območje. V zvezi s tem bi morali napraviti tudi urbanistični načrt kraja.

V Šmartnem so precej delavna tudi razna društva. Vendar je v nekaterih premalo mladih. Poleg tega pa imajo težave pri delu zaradi pomanjkanja denarja in ustreznega vodstva.

SPREMENITI FINANCIRANJE KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Dejavnost celotne krajevnih skupnosti Družmirje-Gaberke je bila usmerjena v reševanje poglavitnih komunalnih problemov, pri tem pa seveda niso zanemarjali socialno varstvo, kulturno dejavnost, razvojno politiko, v zadnjem času pa so precej pozornosti posvečali tudi organiziranju splošnega ljudskega odpora.

Med komunalnimi dejavnostmi je na prvem mestu napeljava vodovoda in modernizacija ceste Gaberke-Velunja. Da so ta dva problema rešili, imajo precej zaslug tudi občani sami, saj so opravili veliko udarniških ur, prispevali pa so tudi precej denarja. Z napeljavo vodovoda je dobilo pitno vodo več kot 120 gospodinjstev, v letu 1971 pa se je na njega priključil še del Šoštanjca.

Svet krajevnih skupnosti je tudi uspešno sodeloval s krajevnim odborom rdečega križa. Tako je vsako leto prispeval denar za obdareitev ostarelih in socialno šibkih prebivalcev.

Na področju krajevnih skupnosti deluje tudi poseben odbor za splošni ljudski odpor. Vendar bo treba delo na tem področju še okrepiti. Na zboru občanov so poudarili, da bodo morali še zlasti temeljito organizirati delovanje civilne zaštite, da bo ob morebitni nevarnosti sposobna še za bolj učinkovito posredovanje.

Tudi sodelovanje krajevnih skupnosti Družmirje-Gaberke z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami je bilo zelo dobro, prav tako z občinsko skupščino, ki pa ga bo treba še poglobiti. Manj uspešno je bilo v preteklem mandatnem obdobju sodelovanje s sosednimi krajevnimi skupnostmi. Med nerešenimi problemi pa so izdvojili »elektriko«. V nekaterih predelih je električna napetost zelo slaba; tako da je uporaba gospodinjstev strojev skoraj nemogoča.

Na zboru volivcev in volilni konferenci so se dejali, da bo treba nujno urediti financiranje krajevnih skupnosti v duhu, ki ga predvidevajo nova ustavna dopolnila. Menili so, da je sedanj način financiranja z minimalnimi pavšalnimi dajatvami iz občinskega proračuna neprimeren ter ob-

Med proizvajalci

Človek živi v upanju

»Kar vstopi«, mi je dejal. »Službo imam šele zvečer, popoldne pa tudi ne grem nikamor, ker moram videti hokejsko tekmo.« Pri njem sem se oglasil, da bi mi povedal kaj o svojem poklicu. Vendar so mojo pozornost pritegnila »odlikovanja« na steni.

• Kje vse ste dobili diplome?

— Na steni jih je trinajst. Šest sem jih dobil na udarniških akcijah, prav toliko za uspehe na raznih športnih tekmovanjih. Med njimi pa je tudi pohvala za dober uspeh v šoli. Vseh diplom oziroma pohval je bilo še nekaj več, vendar so se zgubile.

• In katera vas je najbolj razveselila?

— Kar vse. Zelo sem bil vesel, ko sem osvojil drugo mesto na prvenstvu Bosne in Hercegovine v hitri hoji na 5 in 10 kilometrov. Tekmoval sem kot mladinec. To je bilo pred dvema leto-

ma, morda mi je še najljubše priznanje Jugoslovanskega olimpijskega komiteja — bronasta medalja na malih olimpijskih igrah za učence leta 1971 v Sarajevu.

• In s čim ste se še ukvarjali?

— Igral sem roket. Bil pa sem tudi padalec. Doslej sem že 27-krat skočil s padalom.

• Kako, da ste dosegli toliko uspehov? Je vam morda to v krvi?

— Ne vem. Morda. Kar koli sem se lotil povsod sem uspel. Povsod sem dosegel dobre rezultate. Takšna sta tudi moj oče in mati. Oče mi je vedno govoril: »Na žrtvi se poznajo junaki.«

• Stari ste 22 let. Ste dali atletiki, vsemu temu že slovo?

— Zdaj veliko delam. Tudi ob sobotah in nedeljah. Poleg tega je delo v jami zelo naporno. Vsak dan prihajam čisto moker ven.

Ilija Kovačević

Včasih se mi že zdi, da ne bom zdržal. Vendar nisem eden tistih, ki pridejo za teden, dva ali tri, zahtevajo akontacijo in gredo. Ne. Sam sem prišel v Velenje s praznimi žepi. Zdaj sem si vse uredil. Vse z delom. Če hočeš delati, vse dobiš. Kupil sem si televizor, plošče, ravno zdaj pa sem si nabavil tudi devet knjig.

K atletiki pa bi se še rad vrnil.

• Je to vaša edina želja?

— Ne. Rad bi se tudi poročil. Vendar nimam stanovanja. Dekle zdaj živi v tujini. Takoj, ko dobim stanovanje se bo vrnila. Zato upam. Oče mi je zmeraj ponavljal: »Človek živi v upanju.«

Pension vila

HERBERSTEIN

vas vabi, da vaše osebne praznike preživite v prijetnem okolju.

Primerne cene. Vsak dan glasba. Ob nedeljah zaprto.

LJUBOSUMJE

Žena — Ali me ne boš poljubil? Da nisi jezen? Hm, imel si preveč utrujen dan. Razumem te, ni lahko stati iznad pisalne mize in njenih plavih las.

Mož — Čudna si danes. Kaj ti je?

Žena — Čudno je življenje.

Mož — Kaj to govoriš? Vedeš se otročje.

Žena — Ti veš, kaj govorim, veš tudi kako diham. Mislija sem, da si nedolžen.

Mož — Saj sem nedolžen.

Žena — Uboga moja nedolžna dušica.

Mož — Smešna si. Goto-vo si spet brala katerega od tvojih romanov.

Žena — Mogoče sem, ampak tudi ti (razdražljiv smeh), tudi ti si bil smešen. Ko sem vstopila, si mi podal roko in jaz sem vedela, da mi jo boš, ker si bil zmeden; in tudi jaz sem tebi podala svojo. Podal si mi jo, kakor da sem kakšen tvoj znanec ali neznanec in ne tvoja žena iz katere postelje si danes zjutraj vstal.

Mož — Hotel sem se samo pozdraviti s tabo.

Žena — (cinično) Oh, kakšna pazljivost. Nisi bil morda zmeden? Mogoče samo malo, zato ker me vidiš?

Mož — Nisem bil zmeden. Zakaj bi bil?

Žena — Jaz bi bila. Samo, da ti jaz ne bi podala roko, ampak bi me oblila rdečica.

Mož — Jaz sem samo narekoval.

Žena — Da, ti si samo narekoval in jaz sem se samo slučajno oglašila, da ti sporočim veselo novico in...

Nesreča je v tem, ker so okna. Samo slučajno sem videla okna in slučajno pogledala, ti pa si slučajno bil sklonjen nad to plavalaso žensko in jaz sem namerno potrkala, da si mi ti potem lahko slučajno podal roko. Nisi niti vedel, da si mi jo podal.

Mož — Bil sem sklonjen, ker sem hotel videti, kaj je napisala.

Žena — Ali, ta strojepiska je pismena.

Mož — Ne, ona je zelo nepismena. Prinesel ti bom, da boš videla.

Žena — Tvoja skrb za uslužbenca je neverjetno ganljiva.

Mož — Zlobna si.

Žena — Vem, da je vse to mogoče neumno. Ne morem te odvojiti od vseh žensk na svetu ali... ne, ne morem to. Mogoče si bil slučajno sklonjen, ali jaz nisem mogla odmakniti oči od tvojega suknjiča, izpod katerega so se mi posmehovali njeni plavi lasje.

Mož — Ampak ti si nora. Ti veš, da si mi...

Žena — Da sem ti jaz...?

Mož — Vse!

Žena — Vse ali pa mogoče nič.

Mož — (resno) Ne govori neumnosti. Evo, mož ne sme narekovati, ne sme pogledati drugo žensko, ne sme dati niti roko svoji ženi, kadar ona pride v njegovo pisarno. Na koncu pa, zakaj ti jaz vse to govorim, ko vendar dobro veš, da te ljubim?

Žena — Ne, ni tako. Jaz sem vedno poleg tebe, zmeraj me lahko ljubiš, a njo ne. V tem je razlika. Njen dotik vznemirja tvoje živce, moj dotik pa je vsakdanji in to je že poznana glasba.

Mož — Grešiš. Ljubim samo tebe.

Žena — Mogoče tudi grešim, ali vem kaj ti sedaj misliš. Misliš na trenutek, ko sem prišla in zakaj sem morala priti ravno takrat, ko si se ti sklonil nad to plavalaso žensko. Da nisem prišla tja, bi bila srečna, ker sedim tu poleg tebe. Človek ima nevšečnosti samo takrat, kadar ga dobi.

Mož — Moja vest je čista.

Žena — Da, tvoja vest je čista, tvoja duša nedolžna.

Ničesar ni slabega v tem, da si se sklonil. Ti nisi kriv, kar je storilo tvoje telo. Ali ti si kriv zato, ker misliš, zakaj sem jaz prišla ravno v tem trenutku in nesreča je v tem, ker si se ti sploh sklonil nad njo. Tvoja vest ne more biti čista. Ti si krivec, ki misli, da je kriv samo zato, ker so ga dobili. Ampak vse to te ne moti, da me ne bi ljubil. Zakaj me ne ljubiš?

Mož — Kako moreš? Nisem stroj, ki bi ga ti vključila, kadar bi želela.

Žena — Ne, ti nisi stroj, ti si človek z živci, a moje telo je tu poleg tvojih živcev.

Mož — Ti praviš, da te ne ljubim, zakaj potem zahtevaš, da bi te ljubil?

Žena — Tvoje telo me ljubi.

Mož — Mučiš me.

Žena — Tudi ti mene. Vidiš, dokler sem sedela pri tebi, sem bila kakor zakleta od tistega, kar sem videla. Ti in ona. Zakaj? Kaj sem ti naredila. Kaj sem naredila narobe. Kadila sem, kadila toliko, da me je skelelo v ustih. Ti pa si narekoval, delal napake in roke so ti drhte. Ko sem odhajala iz tvoje pisarne, je bilo sonce toplo in bleščeče. Rekla sem, da grem domov, a sem vedela, da nočem. Hotela sem se veseliti sonca, ali nisem mogla. Potem pa sem zaželela, da bi srečala nekoga in se tudi jaz sklonila. In srečala sem ga. Bil je to moj stari znanec, vendar se nisem sklonila. Mislija sem, da je dovolj, če samo grem poleg nekoga, ki ni ti. Sla sem in bila zadovoljna. Potem sem se opravičila in mu podala roko, kakor ti meni.

Ti ne veš, ti nikdar nisi občutil takšen strah. Ne, to ni strah! To je občutek, ki je bolj strašen od smrti. V tem enim trenutku ljubosumja človek izgubi ponos, ljubezen, občutek svojega »jaza«. Najprej se ustavi di. Potem zamrznejo mišice in človek se zgrbi brez glasu, brez diha, brez občutka, da je živ. Vse okoli njega se spremeni v en sam veliki sum. Raz-

členjujejo se najmanjši detajli. Nenadoma razumeš, da je on to naredil zato... in ta zato... ki označuje izgubo ljubljenega, naenkrat razkroji celo tvoje življenje, celo tvoje telo, ki se naenkrat spremeni v eno samo ogromno maso naelektrirane sumnje. Ta strah se enači z onim pred atomsko bombo, pred novo vojno, ki se lahko ali pa tudi ne zgodi. To je strah pred popolnim uničenjem.

Mož — Si bila zadovoljna, ker si bila z njim?

Žena — (ne da bi ga poslušala). Nisem šla domov. Hotela sem, da se prestrašiš, da te zaskrbi. Odsla sem k Olgi. Sedela sem pri njej in uživala, ker imam čas mnogo časa. Ker najin sin ne joče, ker ni nikogar, da bi mi nekaj ukazal, ker sem svobodna in ker kadim.

Mož — Se pravi, ti hočeš svobodo?

Žena — (vzdrti) Ti si se resno zaljubil?

Mož — To se lahko uredi. Jaz sem ti napoti, ti nisi svobodna.

Žena — Kakor ti hočeš...

Mož — Ti jočeš? Nikar, nor sem. Ne joči. Ne poslušaj me. Veselim se, vidiš, oprosti, veselim se, ker jočeš, samo ne joči več. Povej! Ti nočeš, da se ločiva, zato jočeš, obstaja samo ena — ti.

Žena — Nikoli se ne bova razšla. Ali ne morem ustaviti solz.

Mož — Ukaži mi nekaj. Pogledaj, ukaži mi, da ti prinesem cigarete. Solze bodo nehale teči. O, ljubim te. Jaz ne vidim drugih okoli sebe.

Žena — Jaz tebe ljubim. Želela bi, da ti to povem drugače. Oh, zakaj si ne bi izmislila neko drugo besedo?

Mož — V redu je.

Žena — Kaj je v redu?

Mož — Pa spet je vse v redu.

Žena — Ne vem. Zelela bi to.

Mož — Kaj ni.

Žena — Mogoče tudi ni. Smejava, smejava se.

Pa vendar smo dobili izjave

V nedeljo so slavili svoj dan železničarji; v spomin na 15. april 1920, ko so njihovi tovariši dali življenje v boju za delavske pravice. Zato smo z današnjo anketo želeli pokazati vsaj delček življenja naših mož v modrih uniformah. Najprej smo se zapeljali v Soštanj, vendar ne z vlakom, ker takrat ni bilo nobenega. Nato pa smo se ustavili še na velenjski postaji. Zanimalo nas je, kakšen je zdaj promet na železnici, spraševali pa smo jih tudi o njihovem poklicu.

VIKTOR ZAGER, namestnik šefa prometne sekcije Soštanj: Potniški promet se

je v zadnjih nekaj letih, ko se povečuje število avtomobilov, seveda zmanjšal. Povprečno se na mesec odpelje iz Soštanj 1500 potnikov. Med temi so na prvem mestu delavci in dijaki. Upamo pa, da bomo dobili nove motorne vlake, s čimer bi bila vožnja bolj udobna in vsekakor hitrejša. Če nam bo to uspelo, bomo spet uvedli dopoldanske vlake, ki smo ju ukiniteli. Poleg potnikov prevajamo tudi tovore. V Preloгах naložimo vsak dan približno 250 vagonov premoga, medtem ko smo ga prej tudi po 500 vagonov. Razlika pa je nastala zaradi tega, ker »Elektrarna« zdej porabi precej več premoga. V Soštanju pa naložimo vsak dan 15 vagonov opeke EFE, pa tudi precej surovih kož za usnjarno.

JANEZ SLUGA, kretničar: Na železnici sem že 28 let. Moje delo morda ni toliko naporno, je pa veliko bolj nevarno. Imam precejšnjo odgovornost. Niti pomisliti si ne upam, da bi narobe prestavil tire ter s tem povzročil iztirjenje vlaka polnega potnikov. Delam 12 ur, nato pa sem 24 ur prost. Takšen razpored mi je zelo všeč, ker imam s tem na prvi pogled več prostega časa. Se lahko bolje odpočijem. S plačo sem še kar zadovoljen. Toda kaj, ko se cene iz dneva v dan dvigajo. Za železničarski poklic sem se odločil iz veselja. Prav zaradi tega veselja vztrajam pri

delu, čeprav me pogosto boli hrbtenica. Rajši služba kot dopust in bolnišnica.

IVAN MALOVRH, vlakovski odpravnik: Včasih smo bili železničarji precej zapostavljeni, ker se je bolj gledalo na obnovo industrije in ostalega gospodarstva. Obnovi železnice pa se ni posvečalo dovolj pozornosti. Te posledice čutimo še danes — stare proge. Vendar so se razmere že precej popravile in upam, da se bodo še. Tudi osebni dohodki so se dvignili, čeprav imajo za enako kvalifikacijo druge boljše plače kot pri nas. Za železničarski poklic sem se odločil kot sedemnajstleten mladenič. Oče je že delal pri železnici. Morda me je to potegnilo med tire. Če bi se enkrat premišljeval, kam? Ne vem. Morda bi šel po isti poti, morda ne. Dejstvo je, da vztrajam na železnici že 24 let.

FRANC PETEK, šef postaje Velenje: Na slovesnosti v Ljubljani, ki je bila ob dnevu železničarjev sem za 30-letno neprekinjeno delo na železnici dobil zlato spominsko priznanje in zlato uro. Železničarji, ki so pri železnici dvajset ali deset let pa so dobili srebrne oziroma bronaste značke. Ob tem priznanju čutim posebno zadovoljstvo, saj je to dokaz, da je tudi naše delo enako cenjeno kot delo v drugih kolektivih, kjer ta priznanja podeljujejo že vrsto let. Pred leti se ob takih jubilejih namreč na nas ni nihče spomnil. Tudi jaz sem se odločil za ta poklic zaradi veselja.

V Velenju sem že od leta 1949. Najprej sem bil vlakovski odpravnik, šef postaje pa sem že trinajst let.

Tritisoč kilometrov po Jugoslaviji

Mnogi naši ljudje mislijo, da je lepo le preko meje in silijo v Avstrijo in Italijo, a ne vedo, da je Jugoslavija pravi eldorad za turiste, ki hočejo videti nekaj svojstvenega, res lepega in zanimivega.

Srbija, Makedonija, Črna gora, Bosna in Hercegovina, nudijo človeku čudovite estetske užitke v krasni pokrajini, divjih pejsajih, rečnih kanjonih — pestrih narodnih običajev in prepletanjem orienta s srednjeevropskimi navadami. Vse premalo poznamo svojo lastno domovino in čudno, toda resnično je, da na jugu naše lepe dežele srečaš več Holandcev, Belgijcev in drugih, kot Slovencev.

Naj bo moj kratek prispevek samo mali impuls k jugoslovanski orientaciji slovenskih turistov.

Naša pot z avtomobilom je bila v glavnih obrisih sledeča: Velenje — Zagreb — Beograd — Vrnjačka banja — Priština — Skopje — Ohrid — Titograd — Budva — Mostar — Sarajevo — Jajce — Bosanska Gradiška — Velenje.

V začetku julija smo zgodaj zjutraj odpotovali iz Velenja preko Zagorja — Kumrovcu — na avtocesto Zagreb — Beograd. Zagorski vinogradi so nas pozdravljali v jutranjem svitu. Na mnogih hribočkah je na stotine ličnih počitniških hišic, ki so si jih Zagrebčani zgradili za oddih. Arhitektonsko se stapljajo z zagorsko krajino. Cesta je lepa, le na nekaj mestih jo

Piše: **Vlado Valenčak**

je pokvaril zemeljski plaz, vendar je za osebni avto prevozna.

Od daleč smo videli rojstno hišo maršala Tita, vendar se nismo ustavljali, kajti dolga pot nas še čaka, a v Kumrovcu smo bili že večkrat.

Mimo Zagreba smo pospešili potovanje do Beograda. Avtocesta je še kar gladka z nekaj odseki, ki jih popravljajo. Seveda je dokaj nevarna, ker nima sodobnih dovozov. Po nekaj počitkih v motelih smo že bili v Beogradu.

Beograd, ki ga nisem videl več kot deset let, ali pa še več, je občutno spremenil svojo podobo, se moderniziral in odlično uredil

svoje glavne avtomobilske vpadnice. Kmalu smo se znašli v središču mesta in v pravi prometni džungli. Na tisoče avtomobilov se gnete po sorazmerno ozkih ulicah Beograda. Z večnim hupanjem na nekaterih križiščih, trušč, človeka spravi v obup. Bencinski hlapi tudi ustvarjajo specifično razpoloženje. Na srečo smo našli parkirni prostor in od tam smo se napotili na ogled beograjskih zanimivosti. Na Terazijah smo sedli v kavarno in si ogledovali velemestno življenje. Tam smo sedeli dobro uro. Nihče nas ni vprašal kaj želimo. Znano je, da si ljudje, ki sedijo v kavarnah, vzamejo dovolj časa. Reka ljudi je hodila mimo nas, vendar počasi, kakor da se nikomur ne mudi. Tudi natakarnem se ni mudilo in smo tako po obilnem počitku odšli brez kave naprej in si ogledali skupščino, državne sekretariate in še druge zanimivosti.

S težavo smo se prebili z avtomobilom na cesto proti Sumadiji in Pomoravlju. Mimo Avale smo se peljali proti Kragujevcu. Tam so Nemci 1941. leta v dveh dneh pobili 7.000 ljudi. V spomin na ta strašen dogodek so Kragujevčani uredili krasen spominski park z

mnogimi impozantnimi skulpturami. Še pred leti je bil vstop Nemcem v ta park strogo prepovedan. No, sedaj smo tam srečali tudi avtomobile z nemško registracijo. Izgleda, da drži tisti stari izrek, da se zločinec nad vrača na kraj zločina.

● PRIJATELJIH V VRNJACKI BANJI

Iz Kragujevca nas je pot vodila v Kraljevo in od tam v Vrnjačko banjo. Tu smo bili gostje pri onih Srbih, ki so nas obiskali v Velenju z vlakom bratstva in enotnosti. Zelo pristržno so nas sprejeli. V dveh dneh smo pri njih morali preizkusiti vse srbske specialitete od kajmaka, sira, »sladkog« do raznih jedi na žaru in seveda jagnjetino. O pijači naj raje ne govorim, ker sem imel z njo težave. Njihova gostoljubnost ne pozna meja. Vse, kar smo pohvalili, smo potem dobili za popotnico. Kilogram kajmaka, liter komovice, vino, dva litra sladkega in še njihove pogačice, ki jih Slovenci sicer ne poznamo. Prav nerodno nam je bilo. V zgodnjih urah smo si ogledali tržnico v Banji, ki je odlično založena. Kmetice v posebnem paviljonu prodajajo kajmak in sir.

(Dalje prihodnjič)

25 let košarke v Šoštanj

Košarkarji Šoštanja praznujejo redki jubilej, 25 let košarke. Prvi začetki te zanimive in dinamične igre, ki je v zadnjih letih osvojila mladino, segajo v Šoštanj nazaj v leto 1948. Pred 25. leti so se mladi Šoštančani seznanili s košarko. Med prvimi pobudniki sta bila Julijan Znidaršič in Miran Tavčar.

Leta 1950 so se vključili v tekmovalne. Imeli so tudi žensko ekipo, ki je bila med prvimi v Sloveniji. Le-to kasneje so s prostovoljnimi delom zgradili betonsko igrišče v športnem parku na Sirokem. Pred dobrih desetimi leti so dobili igrišče v centru mesta.

V tem času je košarkarsko moštvo Elektro sodilo med najboljše slovenske ekipe. Več kot 15 let so uspešno nastopali v slovenski ligi. Premagali so vsa košarkarska moštva iz ljubljanske Olimpije na čelu. Nastopili so tudi v Avstriji in na Češkoslovaškem.

Po krizi v letu 1971, ko se je menjala generacija, so se letos ponovno uvrstili v slovensko B ligo.

Ob nastopih Elektro je v Šoštanju rasla in se razvi-

jala množica mladih košarkarjev, ki so se že v šoli dobro seznanili s košarkarsko igro. Predvsem na osnovni šoli Biba Röck.

Na slovesnosti v vili Široko je predsednik Rudi Bajec podelil priznanja igralcem, ki so več kot deset let igrali za barve Elektro. To so Beno Lukman, Vlado Nafek, Andrej Naračnik, Franc Zakeršnik, Marjan Moškon, Franc Cerar, Stefan Kac in Andrej Medič. Posebno priznanje bosta prejela Matjaž Natek in Tone De Costa.

Za občinski praznik bodo proslavljali te pomembne obletnice sklenili z velikim košarkarskim turnirjem v novi telovadnici pri osnovni šoli Biba Röck v Šoštanju.

Nekdanji igralci: Stane Šuk, Vlado Arzenšek, Vlado Natek, Bogdan Prisljan, Jože Pukmajster, Andrej Medič in Matjaž Natek — leta 1951

PROGRAM ATLETSKEGA KLUBA

Na prvi seji novoizvoljenega upravnega odbora so znova izvolili za predsednika kluba Vero Zupančič, ki je v preteklem obdobju uspešno vodila AK Velenje. Podpredsednik pa je Jože Šulek. Na seji so imenovali tudi odbore, ki jih vodijo: tehnični odbor — Jože Groznik, gospodarski odbor — Anton Pozvek, sodniški odbor — Ciril Kemperle, mladinski odbor — Tone Vedenik. Pogovorili so se tudi o programu za leto 1973.

Kako bo potekalo delo AK Velenje, smo vprašali predsednico Vero Zupančič.

»V letošnjem programu imamo namero izvesti več klubskih tekmovanj, da bodo tekmovalci čim večkrat merili svoje sposobnosti in si s tem pridobili več tekmovalnih izkušenj. Izvedli bomo nekaj medklubskih mitingov. Od večjih prireditelj smo uspešno izvedli že kros za prvenstvo SRS. V koledarju imamo še republikansko prvenstvo za mlajše mladince (septembra) in državno prvenstvo za isto kategorijo (julija).

Udeležili se bomo vseh pomembnejših tekmovanj v okviru republike. Za nastope v zveznem merilu, pa bomo odločili, če bodo naši atleti dosegli primerne rezultate za te nastope.

Vsi člani upravnega odbora se bomo zavzemali za dosledno izpolnjevanje nalog, ki smo jih sprejeli na seji. Ena pomembnih nalog bo dvigniti kvaliteten nivo naših atletov. To pomeni, da bodo v tej sezoni izboljšali dosedanje rezultate. Za-

to potrebujemo vsaj še dva trenerja, predvsem za tehnične discipline (skoke, mete).

Za pridobivanje novih članov (tekmovalcev) bomo izvedli množična tekmovanja za posamezne panoge — tek na kratke proge, vztrajnostni tek, skoke in mete. Na teh tekmovanjih želimo, da bi nastopilo čim več pionirjev in mladincev, ki želijo meriti svoje atletske sposobnosti.

Vse te zastavljene naloge bodo veljale 130.000 dinarjev. Zagotovljenih imamo 50.000 dinarjev, za preostala sredstva pa se bomo morali potruditi, da jih bomo zbrali. Sklenili smo, da bomo stadion (atletske naprave) vzdrževali s prostovoljnimi delom in s tem prihranili nekaj denarja klubskih blagajnik.

Atletska sezona je pred vrati. Atletskemu klubu želimo, da v svojih prizadevanjih za atletiko v naši občini in v doseganju dobrih rezultatov v polni meri uspejo.

LIGAŠKA TEKMOVANJA

ŠOŠTANJU OGROŽENO VODSTVO

V 14. kolu slovenske lige so vsi kandidati za najvišji naslov zmaga. Vodeče moštvo Šoštanja je zmagalo v Brežicah z rezultatom 23:20 (17:9). Rudar (Trbovlje) je doma odpravil Radeče 17:9 (9:4). Slovenj Gradec je dobil dve točki v Gornji Radgoni, rezultat 21:18. Na lestvici še vedno vodi Šoštanj, ki ima točko več od nasledovalca Rudarja.

Šoštančani so v Brežicah dosegli zmago predvsem po zaslugi dobre igre v prvem delu, ko so vodili z osmimi goli razlike. V nadaljevanju pa so domačini uspeli zaustaviti napadalne Šoštančane tako, da so se ob koncu približali za tri gole. Za Šoštančane so dosegli goli: Stefan Kac in Požun 7, Vačovnik 5, Roman Kac in Stvarnik pa po dva gola.

V Gornji Radgoni so Slovenjgradčani v enakovredni igri

bili napadalnejši, vendar so domačini nekajkrat izenačili rezultat. V zaključnem delu igre so gostje dosegli tri gole več. Strelci golov: Ocepek 6, Porc in Tiršek 4, Potušek 3 itd. Ostali rezultati: Ajdovščina : Ribnica 19:14 (11:10), Piran : Tržič 9:8 (3:4), Rudar : Radeče 17:9 (9:4), Polet : Izola 15:14 (8:7).

Lestvica po 14. kolu:

1. Šoštanj	14	11	1	2	260:219	23
2. Rudar	14	11	0	3	206:173	22
3. Sl. Gr.	14	10	0	4	262:225	20
4. Tržič	14	9	1	4	228:196	19
5. Ribnica	14	9	1	4	239:217	19
6. Piran	14	6	3	5	160:166	15
7. Radgona	14	5	1	8	264:277	11
8. Izola	14	5	1	8	199:216	11
9. Radeče	14	3	2	9	212:231	8
10. Brežice	14	3	1	10	213:247	7
11. Ajdovšč.	14	3	1	10	200:242	7
12. Polet	14	3	0	11	223:257	6

Brez spremembe na vrhu

V 14. kolu so favoriti za prvo mesto zabeležili zmago in tako je na vrhu ostalo brez sprememb. Nogometaši Smartnega so s 23 točkami na prvem mestu, sledita pa jim Branik in Rudar z dvema točkama manj. Branik je dosegel 5 golov proti Opekarnju. Na igrišču v Smartnem so napadalec »zabil« kar sedem golov od tega so bili domačini za en gol boljši od gostov. Rudar pa je v Bakovcih dosegel lepo zmago z rezultatom 2:0.

400 gledalcev je v Smartnem ob Paki bodrilo domače nogometaše v zanimivi igri ker so gostje iz Rakičana kar dvakrat vodili, prvič 1:0, drugič 2:1. Domačini so bili napadalnejši, kar so pokazali v drugem delu, ko so dosegli tri lepe zadetke. Strelci golov: Prašnikar 2, ter Pokleka in Polak. Velenjčani so v Bakovcih presenetili z dobro igro. Po enakovredni igri v prvem delu

so v nadaljevanju po številnih priložnostih dosegli dva zadetka. Končni realizator je bil Vizovšek. Nogometašem Rudarja se pozna da še niso dobro vigrani, kajti sicer bi lahko dosegali izdatnejše zmage.

Rezultati ostalih tekem: Bakovci : Slivnica 6:3 (4:1), Steklar : Dravinja 1:1 (1:0), Olimp : Kovinar 6:3 (2:1), Branik : Opekarnj 5:0 (2:1).

Lestvica 14. kolu:

1. Smartno	14	11	1	2	38:18	23
2. Branik	14	10	1	3	39:13	21
3. Rudar	14	9	3	2	26:14	21
4. Steklar	14	7	2	5	26:18	16
5. Bakovci	14	6	2	6	25:20	14
6. Beltinci	14	6	2	6	32:29	14
7. Olimp	14	5	4	5	20:20	14
8. Dravinja	14	3	7	4	20:21	13
9. Opekarnj	14	5	0	9	9:29	10
10. Rakičani	14	3	2	9	15:26	8
11. Kovinar	14	3	2	9	14:22	8
12. Slivnica	14	2	2	10	17:41	6

ZMAGA GORENJCANK

V prvem srečanju nadaljevanja tekmovanj v ženski republiški ligi so igralke Gorenja zabeležile visoko zmago v Kranju proti domači Savi 21:11 (10:6). Domačinke so bile le v začetku enakovredne nasprotnice. Nato so pobodo prevzele Velenjčanke in dosegle kar 21 golov. Verdevova je dosegla 11 golov, ostale zadetke pa Nada Zavolovec 5, Murnjak in Vrdojak po 2 in Travnjak 1 gol.

Lestvica ženske lige:

1. Alples	9	9	0	0	159:84	18
2. Steklar	10	7	0	3	129:99	14
3. Slovan	10	6	0	4	100:97	12
4. Borec	9	5	0	4	108:85	10
5. Gorenje	9	4	1	4	117:116	9
6. IMP	10	4	1	5	97:111	9
7. Koper	10	4	0	6	99:117	8
8. Usnjari	9	2	2	5	75:97	6
9. Sava (-1)	10	0	0	10	82:135	0

TRINAJSTI TABORNIŠKI TEK NA MUTI

V nedeljo bo na Muti trinajsti taboriški tek za vse kategorije, od pionirjev do članov. Poseben poudarek želijo dati udeležbi taboriških organizacij, zato bodo taboriški letos prvič posebej tekmovali za prehodno zastavico.

Doslej so največ uspeha ime-

li atleti AK Velenje, ki so prehodno zastavico osvojili v trajno last.

Računajo, da se bo tega tekmovanja udeležilo veliko število mladih tekačev, saj je tekmovanje posvečeno dnevu tabornikov in obujanju tradicij NOB.

VERA ZUPANČIČ ZNOVA PREDSEDNICA

ŠAHOVSKE VESTI

Tekmovalje v celjski šahovski podlgi je končano. Šahisti Velenja so dosegli drugo mesto, za Sempetrom. Za Velenjčane so točke dosegli: Stefan Cvar 6, Milan Goršek in Urbancelj 4, Godec 2, Premužič, Labus, Softič in Pevnik po eno točko.

Končni vrstni red: 1. Sempet 22, 2. Velenje 21, 3. Zalec 11, 4. Rogaška Slatina 14,5, 5. Sentjur 11,5 itd.

Na mladinskem brzopotnem ekipnem tekmovanju za Kajuhov pokal je nastopilo 10

ekip. Najboljši so bili: RSC in termoelektrarna (Šoštanj) 34, 2. TGO Gorenje 33,5, 3. Gaberke 23, 4. RLV 22, 5. OS MPT (Vel.) 19,5, 6. OS KD Kajuh (Šošt.) 12 itd.

Na rudarskem šolskem centru je II. kategori Stefan Cvar odigral simultanko proti 17. šahistom SSD Solskega centra. Rezultat je bil 10:7 za Cvara.

Zmagali so: Franc Stropnik, Tomaž Križnik, Vinko Skarlovnik, Stojan Mlaglica, Rudi Mori; remizirala pa sta Drago Kristan in Srečko Ostruh.

INVALIDI SO TEKMOVALI

V okviru svetovnega dneva invalidov je bilo več športnih srečanj invalidov, ki so se jih udeležili tudi člani športnega društva invalidov velenjske občine. V Zalcu je bilo tekmovanje v šahu, streljanju in kegljanju. Najuspešnejši so bili strelci, ki so osvojili prvo mesto in pokal. Nastopili so Hinko Bola, Peter Jovanovič, Peter Sovinc in Dominik Pušnik. V šahu so zavzeli skupno z ekipo Zalca 2. mesto (igrali so Janez Godec, Ferdo Komljenovič,

Ante Sekič in Geza Šinček).

Kegljaška ekipa, ki so jo sestavljali, Pavlič, Puconja, Pušnik, Sekič ter Božo in Ferdo Komljenovič, so med 23. ekipami iz vse Slovenije, zasedli 16. mesto.

V Slovenj Gradcu je bilo področno prvenstvo invalidov. Velenjčani so dosegli v šahu (brzopotni turnir) 4. mesto, v streljanju z zračno puško pa drugo mesto. Med posamezniki je prvo mesto dosegel Hinko Bola.

• Stanko Rozman se je s svojim avtomobilom zadel v nasproti prihajajoče vozilo, ki ga je pravilno po desni strani pešal Zdravko Oblak. V desnem ovinku na Kidričevi cesti v Velenju je zaradi neprimerne hitrosti začelo zanašati Rozmanovo vozilo. Zadel je v srednji desni del nasprotnega avtomobila.

• Pred tržnico v Velenju je na stransko Kersnikovo cesto zavijal z osebnim avtomobilom CE 424-23 voznik Drago Losdorfer. Za njim pa je pripeljal z kolesom s pomožnim motorjem Drago Galinec in se zadel v

levo stran osebnega avtomobila. Ta je vozil pod vplivom alkohola.

• Božo Ilc je z osebnim avtomobilom KR 261-26 na cesti drugega reda v naselju Pesje nenadoma zapeljal na desno stran čez neprekinjeno črto, kjer je prometni pas za kolesarje. S tem je zaprl pot voznici kolesa s pomožnim motorjem Zaliki Florjanc in je ta zadel v zadnjo luč osebnega avtomobila ter padla po cestišču. Zaradi poškodb na glavi so jo odpeljali v celjsko bolnišnico.

POROKE

- Rajko LEDINEK, roj. 1952, delavec iz Zreč št. 8 in Majda KOVSE, krojačica, roj. 1953 iz Velenja, Jurčičeva 6;
- Milan KLAUS, roj. 1952, sofer iz Velenja, Slandrova 15 in Cvetka FRISKOVEC, roj. 1954, učenka RS iz Prelog št. 2;
- Rudolf ANCLIN, roj. 1944, rudar iz Škal št. 88 in Olga ČUK, roj. 1951, delavka iz Raven na Koroškem;
- Jože BERNJAK, roj. 1948, terminter iz Velenja, Vojkova 16 in Metka STRIGL, roj. 1953, delavka iz Velenja, Stritarjeva 3;
- Silvester POKLEKA, roj. 1947, električar iz Šoštanja, Koroška 4 in Martina SREBRE, roj. 1953, krojačica iz Lokovice št. 129;
- Viktor SARNER, roj. 1940, rudar iz Veliškega vrha št. 14 in Marija JAVORNIK, roj. 1953, delavka iz Veliškega vrha št. 14;
- Milan SKORNEK, roj. 1950, ključavničar iz Skorna pri Šoštanju št. 38 in Marija KORTAJ, roj. 1954, dijakinja iz Skorna pri Šoštanju št. 35/a;
- Jože KOREN, roj. 1952, rudar iz Pesja št. 67 in Milena BOŽIČ, roj. 1950, delavka iz Lokovice št. 122;
- Jova VIDAČKOVIC, roj. 1950, rudar iz Lokovice št. 43 in Radojka NANIĆ BABIĆ, roj. 1954, delavka iz Lokovice 43.

- Marija SKOK, upokojenka iz Celja, Maistrova n. h., stara 78 let;
- Ana ZALOŽNIK, upokojenka iz Zg. Hudinje 10, stara 81 let;
- Franc HOJAN, upokojenec iz Celja, Kukovčeva 12, star 58 let;
- Frančiška SELČAN, gospodinja iz Lobjo št. 111, stara 64 let;
- Florjan MENČAK, upokojenec iz Bočne št. 78, star 75 let;
- Angela TOMAZIČ, inv. upokojenka iz Sempetra v Sav. dolini, stara 54 let;
- Ivan ESIH, delavec iz Vinskega vrha 19, star 48 let;
- Janez BEZOVSEK, upokojenec iz Gornjega grada 139, star 64 let;
- Marija ČERIN, upokojenka iz Celja, Grudnova 2, stara 78 let;
- Alojz ZAVERSEK, upokojenec iz Celja, Cesta na Ostrožno 103, star 58 let;
- Elizabeta DRAKSLER, upokojenka iz Celja, Vrnčeva 26, stara 72 let;
- Jožef REBKO, kmet iz Planine 31, star 62 let;
- Avgust PAVČNIK, upokojenec iz Laškega 1, star 72 let;
- Marija OBERŠIČ, prevzitarica iz Gornjega Brezna 30, stara 71 let;
- Jakob POLENIK, inv. upokojenec iz Vrbja 11, star 73 let;

MALE OGLASI

SMIRTI

- Franc KONOVSEK, upokojenec iz Lokovice 63, star 66 let;
- Martin ROMIH, upokojenec iz Prelog št. 22, star 61 let;
- Berta ZALEZNIK, gospodinja iz Skorna pri Šoštanju, stara 72 let;
- Marija GUMZEJ, gospodinja iz Celja, Tovarniška 16, 70 let;

- KLAVIR ZNAMKE GROSSWIEN, poceni prodam. Verk Marija, Saleška 19, Velenje.
- HERAKLITNE PLOŠČE 10 cm, ca. 30 kvadratnih metrov, prodam. Koroška 31, Šoštanj.
- PRODAJ LEPO SOBNO OMARO (Regal) in mizico ter lestenec. Naslov v uredništvu lista.
- MOTORNO KOLO JAWA 175 standard, dobro ohranjeno, prodam. Informacije na naslov: Franc Kespert, Lokovica 89, Šoštanj.

NAM JE V MESTU LJUBŠE BLATO?

»Pomlad je čas, ko olepšamo svoje okolje. Pogledajte malo po Velenju, pa boste videli, da se prebivalci tega ne zavedajo.«

Pismo s temi stavki smo prejeli prejšnji teden v naše uredništvo. Sprejeli smo pobudo in se z novinarsko beležnico ter fotoaparatom odpravili na pot. Pogledali smo tu in tam ter marsikaj videli. Sli smo seveda z namenom, da o tem, kar smo videli, tudi napišemo.

Velenje je razmeroma urejeno mesto, v teh prvih pomladanskih dneh. Ljudje, ki so poklicani za to, da mesto očistijo nesnage, so sicer svoje že naredili. Ob strani pa stojijo prebivalci. Naš kratek sprehod, za katerega pa obljublamo, da ne bo zadnji, nam je pokazal, da je nekaterim posameznikom vseeno, kakšno je naše mlado mesto. Nasprotno, nekateri se prav trudijo, da bi Velenje uvrstili med umazane kraje, da bi izgubilo sloves lepega, čistega mesta, ki ima polno zelenic.

Ceprav imamo v Velenju otroško igrišče, ki je verjetno med najlepšimi v Sloveniji, otroci pogosto iščejo prostor za igranje kar okrog blokov. Več škode pa so naredili tisti, ki jim je uspelo speljati nove poti kar čez naše lepe zelene površine. Tako ni čudno, da smo dobili občutek, da nekateri prevzetneži ne marajo asfalta. Ljubše jim je blato! V obrobni krajih pa imajo ljudje prav nasprotno želje. Njihove želje, njihovo hrepenenje po lepi asfaltirani prevleki je neuničljivo. Ne samo, da se je marsikateri odrekel precejšnje vsote denarja, ampak tudi vsak prosti trenutek izkoristijo za prostovoljno delo. Samo, da bi dobili lepo, moderno cesto. Tisti, ki tega ne verjamete ter si vsak dan po svoje krojite poti prek zelenih površin, pojdite te dni v Kavče. Videli boste marljive Kavčane, kako se borijo proti blatu.

Stezice preko zelenic. Zaščitene so z bodečo žico, vendar nič ne pomaga

Gora sredi novega naselja. Kaj, če bi organizirali prostovoljno delo?

Trgovci puščajo embalažo kar zunaj poslovalnic, ob stenah blokov. Ta posnetek je s Cankarjeve ceste

Med našim »ogledom« po Velenju smo tudi ugotovili, da bi nekateri posamezniki morali še enkrat na izpit iz prometnih predpisov. Vsaj poglavje o parkiranju bi bilo dobro, če bi znova premleli. Potem svojih škod, austinov in drugih železnih konjičkov ne bi parkirali na travi, ampak na prostoru (po domače mu rečemo parkirni plac), ki je za to namenjen. Parkirnih prostorov pa je za zdaj v Velenju še dovolj, vsaj ondan niso bili vsi zasedeni.

Se veliko nepravilnosti smo med našim kratkim potovanjem zabeležili. Vseh v tej številki nismo »ožigosali«, ker upamo, da so jih medtem že odstranili. Kljub temu pa si jih nekaj le ogledajte na slikah.

Nesnaga okoli nekdanjega Chrommetala

Tudi takšne razvaline so še v Velenju

Voznik osebnega avtomobila CE 317-45 je svojo »škodo« zapeljal na zelenico. Tam je za sprednja kolesa mehkejša

Občina Velenje — Sklad za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč, razpisuje po 9., 10., 11. in 12. členu Zakona o urejanju in oddajanju stavbnih zemljišč (Ur. list SRS, št. 42-66 in 20/71) ter po 4., 5., 6., 7. in 8. členu Odloka o urejanju in oddajanju stavbnih zemljišč (skupščinski Saški rudar, št. 2/71, 4/71, 1/72 in 8/72)

JAVNI NATEČAJ

1. Za oddajo v uporabo stavbnega zemljišča, za gradnjo 60-stanovanjskega bloka na zemljišču parc. št. 3511 del, 2571/1 del, 2580 del, 2584 in 3536 del k. o. Velenje v skupni izmeri ca. 2.400 m².

2. Za oddajo v uporabo stavbnega zemljišča za gradnjo 48-stanovanjskega bloka z lokali na zemljišču parc. št. 1832, 1831 del, 1829 del in 1833 del k. o. Velenje v skupni izmeri ca. 4.400 m².

3. Za oddajo v uporabo stavbnega zemljišča za gradnjo 126-stanovanjskega bloka na zemljišču parc. št. 1863/19 del, 1837 del, 1836 del, 1834 del, 1823 del, 1824 del in 1838 del k. o. Velenje v skupni izmeri ca. 4.150 m².

4. Z gradnjo je treba pričeti najkasneje v 6 mesecih, končana pa mora biti najkasneje v dveh letih po dodelitvi zemljišča, sicer investitor izgubi pravico uporabe na dodeljenem zemljišču.

5. Izklicna cena za pravico uporabe zemljišča znaša 20 din za m². Skupni znesek za uporabo stavbnega zemljišča pod tč. 1. je 48.000 din za 2.400 m², za uporabo stavbnega zemljišča pod tč. 2. je 88.000 din za 4.150 m².

6. Prispevek za komunalno ureditev znaša po 33.000 din na stanovanje in 1.100 din za m² neto površine lokala in znaša glede na predvideno število stanovanj in površino lokalov:

- za zemljišče pod tč. 1. 1.980.000 din
- za zemljišče pod tč. 2. 2.684.000 din
- za zemljišče pod tč. 3. 4.158.000 din

7. Znesek iz točke 5. tega razpisa je poravnati v roku 3 dni od dneva pravnomočnosti odločbe o dodelitvi zemljišča, znesek iz točke 6. pa v 30 dneh od dneva pravnomočnosti odločbe o dodelitvi zemljišča.

8. Varščina, ki jo mora poravnati ponudnik najmanj 1 dan pred odpiranjem ponudb, znaša 40.000 din za vsako zemljišče posebej. Ponudnik se lahko udeleži javnega natečaja le, če predloži potrdilo o plačilu varščine, ki jo je dolžan nakazati na Sklad za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč občine Velenje št. računa 50740-652-28073 z oznako, da je depozit. Varščina zapade v korist sklada, če ponudnik odstopi od ponudbe potem, ko je že uspel na natečaju. Udeleženec, ki na natečaju uspe, se varščina obračuna pri plačilu zneskov iz točk 5 tega razpisa, ostalim pa se vrne.

Najboljši ponudnik je dolžan plačati tudi vse davščine, ki so v zvezi s prometom tega zemljišča, zlasti eventualni davek na promet s kmetijskimi zemljišči.

9. Komunalni strošek zajema celotno sekundarno komunalno opremo, razen toplovoda, ki se zahteva v mestu Velenje po urbanističnem načrtu.

10. Pismene ponudbe morajo vsebovati ponudnikov natančen naslov, rok za začetek in dokončanje graditve, ponujeno ceno in način plačila, ponudnikov podpis in priloženo potrdilo o plačilu varščine.

11. Ponudba mora prispeti v zaprti ovojnici najkasneje do vključno 4. 5. 1973 do 14. ure na naslov: SKLAD ZA UREJANJE IN ODDAJANJE STAVBNIH ZEMLJIŠČ SKUPŠČINE OBČINE VELENJE — z oznako: Javni natečaj — 3 stanovanjski bloki. V primeru dveh enakih ponudb ima prednost tista, ki je prej prispela.

12. Odpiranje ponudb, kjer lahko prisostvujejo tudi ponudniki, bo v ponedeljek, dne 7. 5. 1973 ob 8. uri v pritličju, soba št. 9 upravne zgradbe Skupščine občine Velenje.

13. Stroški licitacijskega postopka znašajo 2.400 din in bodo sorazmerno porazdeljeni med udeležence, ki bodo na natečaju uspeli.

Številka: 464-3/73-4

Datum: 14. 4. 1973

NADALJEVANJE S 1. STRANI — NADALJEVANJE S 1. STRANI — NADALJEVA

SLAVNOSTNO PODPISAN STANOVANJSKI SPORAZUM

stva ne zadoščajo, zato bo potrebna udeležba bančnih (32,5 %) in ostalih sredstev.

Prav tako je podpredsednik Jeriha povedal: »Se tako urejen in lep dom ne bo pomenil dosti, če ne bo zadovoljstva na delovnem mestu, če se ne bo razvijala razširjena reprodukcija, kot je načrtovana, če naši otroci ne bodo imeli možnosti na podlagi svojega znanja za boljši jutrišnji dan. Za dolino je značilno,

da se je doslej več ali manj, če že ne v posameznih letih, pa v obdobju, razvijala vsestransko in to mora ostati tudi v bodoče. Danes zato zagotavljamo stanovanja, jutri bomo morali industrijo, pa šole itd. Te stvari poudarjam zato, da se po slovesnem podpisu ne razidemo v prepričanju, da smo opravili dobro delo, temveč da gremo z jasno zavestjo, da dobro delo pomeni še več osebnega in

splošnega angažiranja. Ker nismo le delilci, temveč in predvsem ustvarjalci sredstev. Torej se z današnjim podpisom ne obvezujemo za delitev, temveč za ustvaritev sredstev, ki so potrebna, da bo naš delovni človek s svojim delom in bivanjem v dolini jutri še bolj zadovoljen.«

Ob koncu svojega govora je Avgust Jeriha čestital v imenu skupščine vsem, ki

so se udeležili slavnostnega podpisa. Dejal je, da podpis ponovno potrjuje skupno pripravljenost za reševanje skupnih problemov.

Tako je velenjska občina s svojimi devetimi odstotki prvič prispevala precej več kot ostale občine pri svojih gradnjah in drugič je med prvimi, ki je začela samoupravno reševati vprašanje stanovanjske gradnje.